

Bulgaren in Österreich
Българиите
в Австрия

Preis : 2€
ISSN 2074-2746 (Print), ISSN 2074-8450 (Online)

Брой **19**
Ausgabe
12/09-1/10
www.bulgaren.org

DIЕ EINZIGE BULGARISCHE ZEITSCHRIFT IN ÖSTERREICH

Архитект
Петър Тодоров
за архитектурата

Architekt
Peter Todorov
über die Architektur

„Маймунче“ -
вестникът на
Българското
училище във Виена

„Maimuntsche“ -
die Zeitung der
Bulgarischen
Schule in Wien

Европейско право
на работа в Австрия

EU-Freizügigkeitsrecht
in Österreich

Inhalt & Editorial

Stadt+Wien

Скъпи читатели,

желая на всички Вас, от името на целия екип, прекрасни и весели коледни празници, и една много успешна и щастлива Нова година!

В този брой отново сме Ви подбрали интересни теми! Някои акценти са: интервюто с архитект Петър Тодоров (стр. 6); Българското училище във Виена със своя вестник (стр. 22); как се празнува Нова Година в Разлог (стр. 16); информация за промените в закона за достъпа до работния пазар в Австрия (стр. 20). Лично изпробвах рецептата за тиквеника (стр. 24) и мога да Ви уверя, че ще си облизете пръстите.

Пожелаваме Ви приятни минути с новия брой на списанието!

Ваша: Елица Караенева

Leute

Für die Kinder

- 11 Schneemann
/Bulgarisch und Deutsch/

Wir stellen vor...

- 4-5 Ich verändere mich ständig -
Blagovesta Bakardjieva
/Bulgarisch und Deutsch/

Portrait

- 6-10 Architekt Peter Todorov
über die ArchitekturGeist“
/Bulgarisch und Deutsch/

Essen

- 12-13 Die soziale Netzwerke
/Bulgarisch und Deutsch/

Länder

Geschichte

- 14-15 „Haus Wittgenstein“
/Bulgarisch und Deutsch/

Das unbekannte Bulgarien

- 16-18 Gedränge und Schmaus
am 1. Jänner in Razlog
/Bulgarisch und Deutsch/

Aktuell

- 3 Konferenz "Identität und
Integration/Bulgarisch/

Liebe LeserInnen,

im Namen unseres Teams wünsche Ich Ihnen schöne und frohe Weihnachten und einen guten Rutsch ins Neue Jahr!

In dieser Ausgabe haben wir wieder spannende Themen für Sie zusammengestellt. Sie finden folgende Schwerpunkte: das Interview mit Architekt Peter Todorov (S. 6); die Zeitung der Bulgarischen Schule in Wien (S. 23); Silvesterfeier in Razlog (S. 17); sowie das Neueste über die Änderungen des Gesetzes zum Zugang zum Arbeitsmarkt in Österreich (S. 20). Ich persönlich habe das Rezept „Tikvenik“ (S.25) ausprobiert und ich kann Ihnen garantieren, dass Ihnen dieser Kürbisstrudel sehr schmecken wird!

Wir wünschen Ihnen viel Vergnügen beim Lesen!

Ihre Redakteurin: Elitsa Karaeneva

23 Österreich

Ein kleines Dorf in den
österreichischen Voralpen
/Bulgarisch und Deutsch/

Gesetze / Business / Finanzen

- 19 Der Totalschaden
/Bulgarisch und Deutsch/
20-21 EU-Freizügigkeitsrecht in
Österreich /Bulgarisch/

Projekte

- 22-23 „Maimuntsche“
/Bulgarisch und Deutsch/

Kultur & Information

- 24-25 Barbara kocht, Sava brät
und Nikolaus isst
/Bulgarisch und Deutsch/
24-25 Programm der bulgarischen
Kirchen /Bulgarisch/
26-28 Vergangene Ereignisse
/Bulgarisch und Deutsch/
29- 30 Kulturprogramm
/Bulgarisch und Deutsch/
31 Anzeigen
/Bulgarisch und Deutsch/

IMPRESSUM

Herausgeber: Kulturverein
Bulgaren in Österreich

Adresse: Vorgartenstrasse
122/460, 1020 Wien ISSN
2074-2746 (Print)

ISSN 2074-8450 (Online)

Chefredakteurin: Elitsa
Karaeneva Devrnja **Grafik**

& Design: Elitsa Karaeneva
Devrnja, Goran Devrnja,
Julia Kovatchev (JUKO)

Korrektur: Bulgarisch

- Maria Kasherova,

Lybomira Dimitrova

Übersetzung und

Korrektur: Deutsch -

Krasimira Plachetzky,

Blaga Zlateva, Iva Galova,

Christina Oppermann-

Dimow **Marketing:**

Tatyana Ribarska **Freie**

MitarbeiterInnen: Dimitar

Dunkov, Elitsa Tsenova,

Donika Tzvetanova,

Nikola Petkov, Margarita

Lyubenova, Dragomira

Nikoff, Kremena Valkova

Verteilung: Tatyana

Ribarska, Chavdar Ribarski

Druck: Prime Rate Kft.

Erscheinung: „Bulgaren in

Österreich“ erscheint jeden

zweiten Monat **Preis:** 2€

Abonnement: Kulturverein

- Bulgaren in Österreich,

Erste Bank, PLZ 20111,

Kontonr. 28714074000

Mitarbeiter gesucht!!!

"Bulgaren in Österreich" sucht Mitarbeiter und Mitarbeiterinnen im Marketing und Sales Bereich. Die Aufgaben sind die Zeitschrift zu präsentieren und potenzielle

Inserenten zu akquirieren. Qualifikation: gute Deutschkenntnisse, Erfahrung im Marketing und Sales Bereich, Enthusiasmus! Bezahlung auf Honorarbasis als

Prozent vom Wert der abgeschlossenen Werbeaufträge. Für detaillierte Informationen schreiben Sie an:
t.ribarska@bulgaren.org

Конференция „Идентичност и интеграция“

На 2-ри и 3-ти ноември тази година в Българския културен институт „Дом Витгенщайн“ се проведе конференция на тема „Идентичност и интеграция“, която имаше за цел да обобщи резултатите на започналото още през 2006 г. проучване на Българската общност в Австрия (бр. 1-ви, 12.2006 / 01.2007, стр. 24-25). В търсене на основните проблеми и отличителни характеристики на българите в Австрия, научни сътрудници от различни институти на БАН са провели редица интервюта, разговори и исторически проучвания.

На официалното откриване на конференцията присъстваха посланикът на Република България в Австрия, г-н Ради Найденов, и професор Хайнц Миклас от Института по славистика на Виенския университет.

Ст.н.с. д-р Владимир Пенчев започна конференцията с благодарност към колегите си, хората и институциите, подкрепили докрай проекта, както и към българите, участвали в разработките. Той накратко формулира и целта на проведеното научно изследване, посочвайки, че интересът на българското общество до голяма степен е фокусиран върху големите български диаспори в Бесарабия, Банат, Македония, и че българите в средна Европа, в съзнанието на повечето хора, нямат все още изкристализиран образ. „С нашата работа ние се опитваме да покажем, че тези общности (в средна Европа) са не по-малко значими.“

Освен с представянето на основните доклади, първият ден бе съпроводен и от множество дискусии, като най-емоционална и отличаваща се бе темата „За и против чалгата“. Поп-фолк музиката беше интерпретирана като знаково яв-

ление в живота на младите българи, живеещи в и извън пределите на България. Повдигнат бе въпросът дали този вид музика, и въобще тази култура, не е една от възможните бариери за интеграцията на много българи тук, тъй като е причина за затваряне на общността „в себе си“ или е единственият начин „да се върнеш за малко у дома“. Веселка Тончева сподели в изложението си на тема „Българската народна музика в живота на различни поколения български имигранти във Виена“, че според нея, въпреки слушането на подобна музика, младите са информирани и се интересуват от случващото се и в сферата на традиционната народна музика.

Вторият ден започна с доклада на г-жа Славка Керемидчиева „Особености на публицистичния стил на българските езикови общности в чужбина“ (в съпоставка с печата в България). Тя подчерта, че все по-силното влияние на „уличния“ стил на писане, разговорните и жаргонни фрази, идиомите, езикът на „ежедневното общуване“, както и целенасочените отклонения от книжовния български език, често наблюдавани дори и в сериозните медии в България, се срещат много рядко в текстовете на българските медии зад граница. При тях посоката на информиране и поднасяне на информацията е по-позитивна и тя рядко е насочена към евтината сензация. С гордост можем да споделим, че като пример за ярък и модерен стил на писане бе даден материалът „Нос Калиакра - ивица земя, сякаш появила се от друга епоха“ на Юлия Ковачев, публикуван в брой 18-ти на нашето списание „Българите в Австрия“.

Г-н Иван Карчев представи българските електронни медии в Австрия в лицето на

българското телевизионното предаване „Бригада“, излъчвано по телевизия ОКТО, радиопредаването „Ние българите“, на вълните на радио „Оранж“ и „Българският информационен портал за Австрия“.

Емоционалният материал на журналистката Жанина Драгостинова „Моите срещи с българските турци в Австрия“ даде началото на задълбочена дискусия за образа на България в чуждите медии. Много от участниците изказаха мнението, че в чужбина рядко се търсят положителните страни на България, а се набляга предимно на евтината сензация с показването на проститутки, крадци и нелегални работници. Директорът на БКИ „Дом Витгенщайн“, г-н Борислав Петранов, сподели наблюденията си, че вместо да се опитваме да посочим модерните постижения на българската държава, българите сами затвърждаваме това статукво.

В заключителната част на конференцията се изказаха мненията, че е време българските журналисти и медии в и зад граница да поемат отговорността за една последователна работа за промяна в отношението към българите и България; че са нужни сериозни усилия за премахване на клишетата и стереотипите, приписвани на нацията ни. Наблегна се на това, че българските медии в чужбина не са обременени от редакционни политики, не им се казва „какво да пишат и какво – не за България“ и че това е невероятен шанс те да се превърнат в „истинския неутрален наблюдател“, който, не само да отразява случващото се в България и сред българските общности зад граница, но и да започне подобряването на образа на българите по света. ★

Променям се непрекъснато - Благовеста Бакърджиева

Разлиствайки поредното (немскоезично) женско списание, сред многобройните реклами, модни фотосесии и съвети за красиво тяло, коса, грим и прочие, попадаме на няколко от модните илюстрации на българката Благовеста Бакърджиева.

Текст: Доника Цветанова

Илюстрации: Благовеста Бакърджиева

Родена през 1979 г. в София, учи „Книга и печатна графика” в Националната художествена академия в София, България, и завършва „Графичен дизайн и нови медии” в Университета за приложни изкуства във Виена, Австрия. От 1999 г. живее във Виена.

Благовеста Бакърджиева има зад гърба си множество групови и индивидуални изложби в България, Германия и Австрия: 2004 г. - „Kunst Relewandt“ групово изложба в Kunsthalle Wien; 2005 г. - „Die Discountisierung der Gesellschaft“ - Aktionkunst, Museum Sammlung Friedrichshof; 2008 г. - участие в Design Biennale Sofia. Носителка е и на няколко награди в областта на изкуството: през 2004 г. „Columbus“ in Silber, илюстрации за „Red Ribbon Award 2004“, през 2005 г. получава стипендия и първа награда от Anni und Heinrich Sussmann Stiftung за художествено изкуство, 2006 г. CCA Venus Bronze, илюстрации за годишния отчет Райфайзен банк Интернационал, 2008 г. Best of Direct Marketing, Best Practice - илюстрации за Palmers „Sale-Aktion“. През 2006 г. е отличена с три Josef-Binder награди. През 2008 г. е номинирана за награда за дизайн на Германия (Designpreis der Bundesrepublik Deutschland '08)

В момента Благовеста Бакърджиева работи като илюстратор за Palmers, Red Ribbon Award и Raiffeisen Bank, както и за различни интернационални издателства и рекламни агенции, списания за Lifestyle и мода, между които Wienerin, Wiener, Woman, както и за Visa и Austrian Airlines.

Благовеста Бакърджиева е?

Художник и илюстратор.

Занимава се с изкуство, защото?

Това ми се прави.

Обича да експериментира с?

Различни техники, материали и ментали.

Вдъхновява се от?

Интересни хора.

Заради изкуството би...

Бих и не бих направила много неща.

За нея модната илюстрация е?

Като калейдоскоп, кара ме да виждам отвъд формите и цветовете.

Модна илюстрация или модна фотография?

Модната фотография ме вдъхновява, обичам да работя заедно с фотографи. Получава се многопластов синтез, съвкупност от контрасти, линии и форми.

Изложбите и проектите, в които участва, са начина да...

Има проекти, с които искам да провокирам някого или да го подтикна към нещо. Други са иронични, има просто красиви, има също и грозни, например от серията „Грозни жени“.

Наградите и отличията, които има за нея, са...

За мен е ценна реакцията на хората, тяхното мнение и критика, когато видят работите ми.

В момента работи върху...

Илюстрация за корицата на Visa Card Complete и едновременно подготвям семинар в университета за изкуство в Линц.

Избра да учи и работи в Австрия, защото...

Така се стекоха обстоятелствата, нямах намерение, но се радвам, че съм тук. Случи се благодарение на мои много добри приятели и една откачена идея.

Любимото ѝ място във Виена е...

Езерото пред Karlskirche през лятото, защото там можеш да срещнеш всякакви хора.

Би променила в себе си/ в околните...

Променям се непрекъснато, обстоятелствата ме променят, светлината ме променя. Не искам да променя нищо в околните, защото трудно свиквам...

Иска ѝ се да каже за българите/ България, че...

В България има една особена лекота във въздуха, тополи с огромни листа, ... случват се странни неща там, като на кино...А за в бъдеще - че ще има страхотни хора, които ще превръщат сивото в цветно! ★

Ich verändere mich ständig - Blagovesta Bakardjjeva

Wenn man eines der vielen deutschsprachigen Magazine durchblättert, fallen unter den Werbungen, Modefotos und Schönheitsratschlägen für Körper, Frisur und Makeup auch die Modezeichnungen von Blagovesta Bakardjjeva auf.

Text: Donika Tzvetanova

Illustrationen: Blagovetsa Bakardjjeva

Wer ist Blagovesta Bakardjjeva?

Eine Malerin und Illustratorin.

Für mich zählen die Reaktionen der Menschen, ihre Meinung und ihre Kritik.

Warum machen Sie Kunst?

Weil ich es gerne mache.

Woran arbeiten Sie gerade?

An einer Illustration für das Cover der Visa-Card Complete Magazin, gleichzeitig bereite ich ein Seminar an der Kunstuniversität in Linz vor.

Womit experimentieren Sie gerne?

Verschiedene Techniken, Materialien und Augenblicke.

Warum kamen Sie zum Studieren und Arbeiten nach Österreich?

Es hat sich so ergeben, ich hatte es nicht vor, jedoch freut es mich da zu sein. Gute Freunde und eine Schnapsidee haben dazu beigetragen.

Was inspiriert Sie?

Interessante Menschen.

Was würden Sie im Namen der Kunst machen?

Vieles würde ich machen, Vieles auch nicht.

Was ist ihr Lieblingsort in Wien?

Der See bei der Karlskirche im Sommer, denn dort kann man unterschiedlichste Menschen treffen.

Was ist für Sie Modeillustration?

Ein Kaleidoskop, das mir Dimensionen jenseits von Formen und Farben öffnet.

Was würden Sie an Ihnen bzw. an Anderen verändern?

Ich verändere mich ständig. Die Umstände verändern mich, das Licht macht es. Die anderen will ich nicht verändern, denn es würde lange dauern bis ich mich an die Veränderungen gewöhnte.

Modeillustration oder Modefotografie?

Die Modefotografie inspiriert mich. Ich mag die Arbeit mit Fotografen. Daraus resultiert eine vielschichtige Synthese, ein Zusammenwirken von Kontrasten, Linien und Formen.

Was bedeuten die verschiedenen Projekte und Ausstellungen für Sie?

Durch einige Projekte will ich provozieren oder anregen. Einige sind ironisch, andere einfach schön oder unschön wie die Serie Unschöne Frauen.

Was möchten Sie über Bulgarien bzw. die Bulgaren sagen?

In Bulgarien spürt man eine besondere Leichtigkeit in der Luft. Es gibt Pappeln mit Riesenblättern... wie im Film geschieht Merkwürdiges. Es wird in Zukunft dort Menschen geben, die das Graue in Farbe verwandeln! ★

Was bedeuten Ihnen ihre Auszeichnungen?

Die junge Bulgarin wurde 1979 in Sofia geboren, wo sie an der Nationalen Kunstakademie Buch- und Druckgrafik studierte. In Wien, wo sie seit 1999 lebt, absolvierte sie die Ausbildung Grafik Design und neue Medien an der Universität für angewandte Kunst.

Blagovesta hatte in ihrer Karriere schon mehrere Gruppen- und Einzelausstellungen in Bulgarien, Deutschland und Österreich. Im Jahr 2004 bekam sie „Columbus“ in Silber für Illustrationen für „Red Ribbon Award 2004“. 2005 folgte „Die Discountisierung der Gesellschaft“ – Aktionskunst in der Museumsammlung Friedrichshof, 2008 präsentierte sie ihre Werke in der Design Biennale Sofia. Sie ist Trägerin mehrerer Auszeichnungen im Bereich Kunst: Im Jahr 2004 bekam sie Columbus in Silber, dann den Red Ribbon Award 2004 für Illustration. 2005 bekam sie die höchste Auszeichnung und ein Stipendium von der Anni und Heinrich Sussamann Stiftung in Österreich für bildende Kunst. Im Jahr 2006 wurde sie mit CCA Venus Bronze für Illustrationen für Geschäftsbericht von Raiffeisenbank International ausgezeichnet, 2008 bekam sie die Auszeichnung Best of Direct Marketing, Best Practice – Illustrationen für Palmers „Sale-Aktion“. Im Jahr 2006 wurde sie drei mal mit Josef-Binder Award ausgezeichnet. Im Jahr 2008 wurde die junge Künstlerin für den Designerpreis der Bundesrepublik Deutschland nominiert. Heute arbeitet Blagovesta als Illustratorin für Palmers, Red Ribbon Award und Raiffeisen Bank sowie für diverse internationale Verleger und Werbeagenturen sowie für Zeitschriften für Lifestyle und Mode, darunter Wienerin, Wiener, Woman sowie für Visa und Austrian Airlines.

Архитект Петър Тодоров за архитектурата

Текст: Никола Петков
Снимки: Архив Петър Тодоров

Арх. Петър Тодоров (2-рият от
ляво на дясно) и партньори
Arch. Peter Todorov (der 2. v.l.n.r.)
und Partner

В разговор сме с архитект Петър Тодоров.

Познатите му го помнят с ясно изразената му критичност и леката ирония при обсъждането на архитектурни теми. След идването си във Виена през 1990-та, арх. Тодоров започва работа в ателието на известния арх. В. Холцбауер. Там заедно с колегите си Х. Шиф и Кр. Шупа завършват проекта на новата сграда на Австрийската национална банка, както и Областната неврологична клиника и Болнично-учебния център в Линц с арх. Удо Шустер. През 2003-та година колегите стават партньори и основават архитектурната фирма „Skyline Architekten“. Спа-център в Капрун, семинарен център във Везенуфер и рехабилитационен център в Бад Хал са само част от проектите им в Австрия. Но професионалните интереси на архитекта минават границите на държавата. В Братислава, например, арх. Тодоров и колегите му проектират реконструкцията на двореца Естерхази, получават проекти и в Хърватска, и в Унгария. Една от големите и интересни реализации са двойката офис сгради „Duna Tower“ и „Europe Tower“ в Будапеща. Там „Skyline Architekten“ са поканени да осигурят представителност и оригиналност, след като наследяват първоначалната композиция от местните си колеги. Някак между другото арх. Тодоров и след 1990-та работи за родната си София, а последният му проект там е мол „Люлин“.

Носител е на наградите „Интерарх“ и „Визар“, но, както повечето неща в живота си, и тях приема, не с много думи, а с усмивка.

Architekt Peter Todorov über die Architektur

Text: Nikola Petkov
Übersetzung: Krasimira Plachetzky
Fotos: Archiv Peter Todorov

Seine Bekannten kennen ihn als einen Menschen, der seine Kritik klar zum Ausdruck bringt. Und wenn er über Architektur spricht, spürt man eine leichte Ironie. Nach seiner Ankunft in Wien im Jahr 1990 beginnt Herr Todorov seine Tätigkeit im Atelier des berühmten Architekten W. Holzbauer. Zusammen mit seinen Kollegen Schiff und Schupa projektieren sie das neue Gebäude der österreichischen Nationalbank. Zusammen mit dem Architekten Udo Schuster plant Todorov die Gebäude für die neurologische Klinik sowie das Kranken- und Studentenzentrum in Linz. Im Jahr 2003 gründen die Architekten das gemeinsame Unternehmen „Skyline Architekten“. Die Therme in Kaprun, das Seminarzentrum in Wesserau (Österreich) und das Rehabilitationszentrum in Bad Hall sind nur ein Teil der Projekte des neuen Unternehmens in Österreich. Die professionellen Ziele Todorov's überschreiten jedoch die Landesgrenze. „Skyline Architekten“ übernimmt die Rekonstruktion von Schloss Esterhazy in Bratislava sowie weitere Projekte in Kroatien und Ungarn, wie die Bürogebäude „Duna Tower“ und „Europe Tower“ in Budapest.

Das Architektenteam soll den ursprünglichen Plan für das Gebäudeensemble übernehmen und für originelles und repräsentatives Aussehen sorgen.

Nach 1990 arbeitet Todorov zwischendurch weiter für seine Geburtsstadt Sofia. Sein letztes Projekt dort ist das Einkaufszentrum „Ljulin“ im gleichnamigen Stadtteil. Er ist Preisträger von „Interarch“ und „Visar“. Diese Auszeichnungen, wie auch die meisten anderen Dinge in seinem Leben nimmt er jedoch gelassen und mit einem Lächeln hin.

Господин Тодоров, как станяхте архитект и как се учи този занаят?

Навремето завърших ВИАС, но не смятам, че там съм научил занаята архитект. Нивото на преподаване там беше доста ниско, сега също е така. Архитектурният факултет е пълен с преподаватели, които нищо, или почти нищо качествено не са построили. А архитектурата е практика, занаят, реализация, всичко друго - но не и наука! Всичко, което знам, съм научил от други колеги. Имах късмета да работя с и за много добри професионалисти - „Главпроект“ в София - със Стефка Георгиева, Огнян Симеонов, Константин Антонов и други, във Виена с и за Йоханес Шпалт, Вилхелм Холцбауер и много други.

Най-добрият учител е съвместната работа с опитни и талантлив архитекти.

Как стигнахте до Виена?

През 1989-ма в България, на всички, които искахме, ни раздадоха задгранични паспорти и повечето мои приятели се пръснаха по света да си търсят късмета. Аз самият мислех да опитам в Канада, но на първо време останах пътъом във Виена да поработя малко. Намерих работа в добри ателиета, и ето, че съм тук вече близо 20 години, десет от които работих в бюрото на Вилхелм Холцбауер - архитект от световна величина.

Там се запознах с моите сегашни партньори - по-млади от мен австрийски архитекти. И при първа възможност създадохме собствена архитектурна фирма.

Жилищна сграда в гр. Линц
Wohnhaus in Linz

Кулата "Дуна", Будапеща - офис сграда, 2007 г.
Duna Tower, Budapest - Bürohaus, 2007

Herr Todorov, wie sind sie Architekt geworden und wie erlernt man diesen Beruf?

Damals habe ich das Institut für Architektur und Bauwesen in Sofia absolviert. Ich glaube jedoch nicht, dass ich dort den Beruf erlernt habe. Das Unterrichtsniveau war sehr niedrig und ist es auch jetzt noch. An der Fakultät für Architektur unterrichten viele Professoren, die kaum etwas Hochwertiges gebaut haben. Die Architektur jedoch ist alles andere als reine Wissenschaft: Praxis, Handwerk, Schaffen, „Alles, was ich kann, habe ich von anderen Kollegen gelernt. Ich hatte das Glück, mit sehr guten Fachleuten zu arbeiten; beim „Glavprojekt-Unternehmen Sofia“ mit Stefka Georgieva, Ognian Simeonov, Konstantin Antonov und anderen. In Wien mit Johannes Spalt, Wilhelm Holzbauer und vielen anderen. Der beste Lehrer ist die Zusammenarbeit in der Praxis mit erfahrenen und talentierten Architekten.“

Und wie kamen Sie dann nach Wien?

In Bulgarien bekamen im Jahr 1989 alle, die es wollten, Reisepässe und fast alle meine Freunde zerstreuten sich in die Welt um ihr Glück zu suchen.

Ich hatte vor, es vorerst in Kanada zu versuchen. Auf dem Weg dorthin blieb ich jedoch in Wien, um ein wenig Erfahrung zu sammeln. Ich fand Jobs in guten Architekturateliers und, wie man sieht, bin ich seit knapp 20 Jahren immer noch da. Zehn Jahre davon arbeitete ich im Architekturbüro von Wilhelm Holzbauer, einem Architekten von Weltformat. Dort lernte ich meine jetzigen Geschäftspartner kennen, alles österreichische Architekten, jünger als ich. Gemeinsam ergriffen wir die erstbeste Möglichkeit, ein eigenes Unternehmen zu gründen.

Bevor Sie selbständig wurden, hatten sie auch für andere Architekten gearbeitet? Kann man sich Ihrer Meinung nach als unselbstständiger Architekt künstlerisch überhaupt weiterentwickeln?

Eher nicht, oder zumindest nicht zur Gänze. Die künstlerische Freiheit, wie jede andere, muss erkämpft werden, da sie einen Freiraum in einem

Работили сте за други архитекти във Виена преди да станете самостоятелен. Мислите ли, че човек, който работи в несвое ателие, т.е. работи за други, може да се реализира творчески?

Не смятам, че работейки за друг, човек може да се реализира напълно творчески. Въпреки че творческата свобода, както и всяка друга свобода, е едно собствено пространство в чужда среда, което трябва да се извоюва, и някои успяват да го направят. Аз поне съм се опитвал да го постигна. Няма нищо по-добро от това, да си бъдеш сам чорбаджия!

Имате ли правила, към които се придържате в работата си?

Опитвам се винаги, при всеки проект да бъда минималист, да работя с по-малко форми и материали, бих казал „по-далеч от барока!“. Което не е лесно, защото инстинктът те кара да покажеш всичко, което знаеш и си измислил. Но е добър този, който се е научил да се сдържа. Това идва с опита и е въпрос на самодисциплина. Особено трудно е при жилищата, защото често възниква противоречие между минимализма и стремежа на хората да получат максимален комфорт.

Аз се опитвам да реша този проблем като правя по-големи пространства, а също и като проектирам междинни пространства - „зимни градини“. Те са, така да се каже, буферни зони между „вън“ и „вътре“, срещат се често в традиционната архитектура на много страни.

Тоест, стремя се да осигуря нещата, които създават истинския комфорт в живота, а не „люкса“.

Не знам, дали нашите проекти и реализации се харесват на „широката публика“, въпросът е, доколко „широката публика“ изобщо забелязва архитектурата в своето ежедневие. Освен, разбира се, екстравагантни обекти. Но се забелязва, че нашите проекти определено се харесват на другите архитекти, критици и

fremden Territorium darstellt. Einige schaffen es, andere nicht. Ich versuche es zumindest, denn nichts ist schöner als selbst der Chef zu sein.

Halten Sie sich an Arbeitsregeln?

Bei jedem Projekt versuche ich minimalistisch zu arbeiten, wenig Form und Material einzusetzen, möglichst weg vom Barock zu bleiben. Das ist leichter gesagt als getan, denn der Instinkt treibt dazu, all seine Ideen und all sein Können zur Schau zu stellen. Die Regel ist: der maßvolle Architekt ist ein guter Architekt. Das ist eine Sache der Erfahrung und Selbstdisziplin. . Besonders schwer ist es bei Wohnungen, da der Wunsch der Menschen nach maximalem Komfort dem Minimalismus widerspricht. Ich versuche diesen Widerspruch durch größere Räume oder Zwischenräume wie Wintergarten – so genannten Pufferzonen zwischen Draußen und Innen – auszugleichen. Diese Vorgehensweise wird oft in der traditionellen Architektur vieler Länder angewandt. Mit anderen Worten: Ich versuche nicht Luxus zu schaffen, sondern Dinge zu sichern, die für wahren Komfort im Leben sorgen.

Die eigentliche Frage ist nicht ob das breite Publikum an unseren Projekten Gefallen findet, sondern, ob Menschen überhaupt die Architektur in ihrem Alltagsleben wahrnehmen. Es ist jedoch wichtig, dass unsere Arbeit anderen Kollegen, Kritikern und Journalisten gefällt. Wir gewinnen ja auch Preise. Mir ist nur nicht klar, warum die Kritiken über unsere Arbeit so kompliziert sind, während die eigentlichen Gründe einfach sind. Ich finde Gefallen an der Arbeit anderer Kollegen und würde viele Sachen genau so machen.

Sie haben erwähnt, dass Sie zwischen der Kunstakademie und dem Institut für Architektur schwankten. Sind Sie mit Ihrer Wahl zufrieden?

Das ist lange her und ich traue mich, zu sagen.; Meine Arbeit ist mein Hobby. Erst jetzt, nach 35 Jahren finde ich wieder zurück zur Akryl-

"Bad Hall" болница
Bad Hall - Krankenhaus

журналисти. Щом печелим и награди... Не знам точно защо, коментарите и анализите са много сложни, но истинските причини обикновено са по-прости. На мен, например, ми харесват неща от други колеги, които и аз бих направил така.

Споменахте, че сте се колебаел между Художествената академия и архитектурата. Доволен ли сте от избора си?

Изборът отдавна е направен. Както обичат да казват учените : „Моего хоби е това, с което си изкарвам хляба“.

След 35 години архитектура чак сега се връщам към рисуването с акрил и масло. За съжаление ми е късно да стана професионален художник, но удоволствието ми е голямо. И заслужено.

Съжелявате ли за нещо в професионален план?

Съжелявам за много неща. 35 години са много малко време, като се има предвид, че правим и грешки, които също ни костват време. Ние, хората, би трябвало да живеем като костенурките - по 300 години, както са живеели нашите библейски прадеди, за да можем творчески да се реализираме. В даден момент изпадаме в цайтнот, времето ни изтича... А имаме още толкова много идеи!

След толкова години извън България с каква националност се чувствате?

Рядко се замислям по въпроса, но моето самосъзнание е: европеец от български произход, с австрийско гражданство, постоянно живущ във Виена. Не отдавам голямо значение на т.н. „национално чувство“. В един глобализиращ се свят то ще затихва постепенно. Във Виена се чувствам у дома си. В София - също.

und Ölmalerei. Leider ist es zu spät um professioneller Maler zu werden, ich habe jedoch einen Riesenspaß daran.

Gibt es etwas in ihrem Berufsleben, was Sie bereuen?

Vieles bereue ich: 35 Jahre ist eine kurze Zeit, wenn wir bedenken, dass die Fehler, die wir machen, uns auch Zeit kosten. Das menschliche Leben sollte 300 Jahre dauern, wie bei den Schildkröten oder unseren biblischen Vorfahren, damit wir unsere Kreativität völlig entwickeln können. Es kommt ein Moment, in dem wir uns in Zeitnot befinden, wo unser Leben sich zu Ende neigt und wir noch so viele Ideen realisieren wollen.

Wie steht es mit ihrem Nationalgefühl, nach so vielen Jahren außerhalb Bulgariens?

Daran denke ich kaum. Ich würde jedoch sagen, dass ich ein Europäer bulgarischer Abstammung bin, österreichischer Staatsbürger mit Wohnsitz in Wien. Ich lege keinen allzu großen Wert auf Nationalitätsgefühl. In einer globalisierten Welt wird das Nationalitätsgefühl immer mehr ausgeblendet.

Ich fühle mich sowohl in Wien als auch in Sofia zu Hause.

Was denken Sie über die Veränderung von Sofia?

Es tut mir sehr Leid, dass meine eigene Geburtsstadt vor meinen Augen verfällt und keine seriösen Anstrengungen gemacht werden, sie zu retten. Traurig.

In Sofia habe ich viele Freunde und Verwandte. Seit ich in Wien lebe, habe ich oft versucht Projekte für Sofia und überhaupt für Bulgarien zu realisieren, dort geht jedoch alles den Bach runter. Es gibt einfach

Хотел и SPA-център "Капрун" - в строеж до 2010 г.
Hotel & Spa "Kaprun" - in Bau bis 2010

А какво мислите за София?

Много съжалявам, че родният ми град София просто пред очите ни се скапва и не се забелязват никакви сериозни усилия да бъде спасен, много е тъжно. Там аз имам много приятели и роднини. Откакто съм във Виена, правих много опити да проектирам и строя в София, и в България, но там всичко се проваля. Просто няма действащи правила. А аз обичам реда и правилата, които важат както за едни, така и за всички останали. Това е едно от предимствата да се живее във Виена в сравнение, например, със София.

Много хора смятат, че големият град ги потиска. Вие нямате ли подобно усещане?

Мен не ме потиска. Аз определено съм градски човек, обичам големите градове. В провинцията и сред природата много бързо ми става скучно. Любимите ми градове са Венеция и Ню Йорк, и ако бях 20-тина години по-млад, щях да опитам да се преселя в Ню Йорк.

Защо Ню Йорк? В този контекст - какво бихте препоръчали на младите, не само архитекти?

Както ви казах, обичам големите градове, а Ню Йорк е най-големият. Не мога да препоръчам нещо, което да се отнася еднакво за всички. Няма такава формула. Но мога да споделя мои наблюдения: По принцип, може да се каже, че успяват само тези млади хора, които са избрали някоя област, все едно каква - наука, изкуство, музика, писане, компютър, спорт, финанси и т.н., и в тази област успяват да станат най-добрите, поне сред определен брой други. Т.е., според мен формулата на успеха е: избираш си една точка и се целиш в нея години наред! Общата култура е нещо много хубаво, но е само помощно средство, база, периферия.

И колкото по-рано се започне с това, което някои народи по традиция практикуват - интензивно обучават децата си още от най-ранна детска възраст (защото трябва навреме да се разбере, къде има дарба, а някаква дарба има всеки!), толкова по-сигурен после е успехът им. Българският отговор е: „Дай да не му съсипваме детството, нека сега си поживеят, че после, в живота, ще е трудно!“. Това, разбира се, не е препоръка или съвет. Не бих си позволил да давам съвети. Мога само да Ви пожелаая, на Вас и Вашите читатели, успех в това, което правите.

keine wirksamen Regeln, die für alle gleich gelten. Aus dieser Sicht ist das Leben in Wien vorteilhafter.

Viele meinen, dass eine Großstadt bedrückt. Haben Sie auch dieses Gefühl?

Nein. Ich bin eindeutig ein Stadtmensch und mag große Städte. Im Hinterland sowie in der Natur wird mir schnell langweilig. Meine Lieblingsstädte sind Venedig und New York. Wäre ich 20 Jahre jünger, wäre ich nach New York übersiedelt.

Warum New York? Und was würden sie in diesem Zusammenhang dem Nachwuchs, auch den Nicht-Architekten, raten?

Ich mag große Städte und New York ist die größte. Ich kann jedoch nicht etwas allgemein Gültiges empfehlen. Aber meine Beobachtungen kann ich natürlich mitteilen: Erfolg haben junge Menschen, die sich auf einen Berufsbereich konzentrieren, gleichgültig was: Wissenschaft, Kunst, Musik, Schriftstellerei, Computer, Sport, Finanzen etc. Also, eine Sache wählen und genau anpeilen und das über Jahre hinweg. Die allgemeine Kultur ist etwas sehr schönes, aber stellt nur ein Hilfsmittel dar, eine Basis. Also je früher mit einer Sache begonnen wird desto größer ist nachher der Erfolg. Die Gaben des Kindes sollten früh entdeckt werden, denn jeder hat irgendeine Gabe. Das ist in manchen Kulturen Tradition. In Bulgarien gilt: „Lasst uns nicht die Kindheit des Kindes verderben, lass es jetzt sorglos leben, denn später ist das Leben schwer genug.“ Natürlich will ich nicht meine Meinung als Rat aufzwingen. Ich kann nur jedem, auch allen Lesern, viel Erfolg für ihre Vorhaben wünschen. ★

Хотел за семинари "Wesenufer" - златен медал на Триенале "INTERARCH" 2009 г.
Seminarhotel Wesenufer - golden Medal (Triennale INTERARCH 2009)

Schneemann

Снежен човек

Изненада за получателя на тази картичка: при отварянето ѝ, снежният човек се изправя! Снежният човек и езерото са изрязани от картон. Снежните кристали нарисуй с блестящ флумастер.

Какво ти трябва: •Бял картон с размери 9 x 14 см, светлосин картон – 11 x 18 см, синя хартия – 21 x 28 см, и две сини ленти с дължина 1,5 x 4 см и 1,5 x 6 см •Черен и оранжев флумастер •Сребърен цвят от тубичка •Молив, ножица, лепило, линеал.

Überraschung für den Empfänger dieser Karte: Klappt er sie auf, richtet sich der Schneemann auf! Er wird, wie der See auch, aus Tonpapier geschnitten. Schneekristalle tupfst du mit Malglitter auf.

Das brauchst du: •Tonpapier in weiß, 9 x 14 cm, in Türkis 11 x 18 cm, und in Blau 21 x 28 cm, 1,5 x 4 cm, und 1,5 x 6 cm. •Filzer in Schwarz und Orange •Glitterfarbe aus der Tube in Silber •Bleistift, Schere, Kleber, Lineal

Info: Buch "Schöne Geschenke" Verlag „Schwager&Steinlein“

Модела на снежния човек може да свалите от www.bulgaren.org -> Медиатека -> Други -> Бр. 19 - Снежен човек

Die Vorlage des Schneemannes laden Sie unter: [/www.bulgaren.org](http://www.bulgaren.org) -> Mediathek -> Andere -> Ausgabe 19 - Schneemann

Копирай снежния човек върху белия картон, а езерото върху светло синия. Изрежи частите и оцвети Снежния човек.

Übertrage den Schneemann auf weißes, den See auf türkises Tonpapier. Teile ausschneiden und Schneemann bemalen.

Сгъни парчето синя хартия (21 x 28 см) на две. Късатата лента сгъни в средата като закачалка (1,5 x 4 см), а дългата (1,5 x 6 см) през 2 см под формата на „U“.

Großes blaues Papier zu Hälfte falten. Kurzen Streifen in der Mitte zum Haken falten, langen nach je 2 cm zum „U“ falten.

Залепи езерото. Залепи късатата лента на 7 см разстояние от ръба в прегъвката на картичката. Лентата с „U“ форма залепи 11 см над нея.

Den See aufkleben. Dann den Haken 7 cm von der Kante entfernt an den Kartenknick kleben und das „U“ 11 cm darüber.

Залепи снежния човек за двете ленти. Със сребърния цвят нарисуй снежинки върху картичката и около езерото.

Klebe den Schneemann an die Streifen. Mit Glitterfarbe Flocken auf die Karte tupfen, den See umranden.

За недоверието към непознатото, за кристала и прословутия фън-шуй ефект

Аз съм практична жена и се стремя всичко в дома ми да е подредено и чисто. Затова предпочитам функционалното обзавеждане, избирам цветовете според собственото си усещане за хармония и поставям различните предмети там, където на мен ми харесва да ги виждам, или, в крайна сметка, където има място и възможност. През последните години все по-упорито ме преследват книги, статии и цели курсове, посветени на фън-шуй. Осветляването ми по темата се простираше до това, да науча, че иде реч за древно китайско изкуство да се живее в хармония със земята, което се постига чрез подреждане на предметите в дома и офиса по определен начин, така че положителната енергия да тече свободно. Разбира се, има и отрицателна енергия - „ша“, която всячески се опитва да наруши благоденствието ни и пречи на успехите. Слава богу, обаче, китайците са измислили и куп противодействия на „ша“ и, ако сте достатъчно последователни, ще може да се отървете от нейното зловредно влияние. Като добре образована съвременна жена, не вземах насериозно всички съвети за хармоничен живот, бликащи от списания и книги, а положителните отзиви за влиянието на фън-шуй отдавах на placebo ефекта.

Не се е случило нищо преломно в живота ми, което да преобърне на 180°C отношението ми към източната философия. Смятам, че имам щастливо семейство, независимо, че масата за хранене в трапезарията, в пълно противоречие с всички

фън-шуй принципи, е със стъклен плот. Но реших да прочета една книга, посветена на това, как да увеличим шансовете си за успех, и то само като разместим мебелите и ги поставим на правилното място. Признавам си, че основният ми мотив да отделия това време беше, че, след като хора като Бил Гейтс и Ричард Брансън се съобразяват със законите на фън-шуй, може би тук „има нещо“. Освен това, смятам, че не е честно да се отрича нещо, което не се познава и разбира.

Ето и накратко какво научих: Думите „фън-шуй“ означават „вятър и вода“, а „ци“ е универсалната жизнена сила, която присъства във всички живи неща. Когато около нас има изобилие от „ци“, се чувствваме щастливи и доволни, и затова се стремим да привлечем повече „ци“ в домашната и работна среда. „Ци“, от своя страна, се дели на две половини - „ин“ и „ян“, които заедно създават едно цяло, и никоя от тях не може да съществува самостоятелно. За да приложим правилно законите на фън-шуй, трябва да знаем към кой от петте елемента - огън, земя, метал, вода, дърво принадлежим, тъй като на всеки елемент съответства точно определен цвят и посока. Има и още важни елементи, свързани с китайската астрология и митология, които влияят при подредбата на екстериора и интериора: дракон и тигър, магическият осмогълник „ба гуа“, годината на раждане и т.н.

Във фън-шуй няма универсални решения, тъй като всичко е съобразено с осо-

Текст: Елица Ценова
Текст: Емилия Кирилова

беностите на отделния индивид - това, което е добро за човек от елемент вода, не е подходящо за друг от елемент огън, например. Тъй като няма идеално помещение, разполагаме с различни средства, чрез които да коригираме средата си, така че да я направим по-хармонична и естетична.

Въоръжена с новопридобитите знания, направих бърз преглед на работното си място и установих някои проблеми, които можех лесно да отстраня с помощта на коригиращите средства. Взех кристал (той е много важен предмет във фън-шуй), с който да затискам купчината с листа на бюрото и който би трябвало да привлича „ци“. Видя ми се много просто и безболезнено. Дали ще има ефект?

Докато си задавах този въпрос, осъзнах, че, откакто прочетох книгата, все повече си мисля за нещата, които искам да променя в себе си, полагам усилия да подредя приоритетите си и да бъда позитивна. Дали кристалът на бюрото ми ще спомогне за професионалното ми развитие? - Едва ли. Ако ежедневно не полагам усилия, не уча, не пиша - и да затрупам работното си място с кристали, огледала и вятърни чанове, успехът няма да падне от небето. Но пък този кристал ми харесва и всеки път, когато го повдигам, се усмихвам и ми става по-приятно. Дали пък точно това не е прословутият фън-шуй ефект? ★

Über das Misstrauen gegen das Unbekannte, über den Kristall und den berühmten Feng Shui Effekt

Text: Emilia Kirilova
Übersetzung: Iva Galova

Ich bin eine praktische Frau und ich bemühe mich in meiner Wohnung alles sauber und ordentlich zu halten. Deswegen bevorzuge ich die funktionale Einrichtung, ich wähle die Farben im Einklang mit meinem eigenen Harmoniegefühl und ich stelle die diversen Gegenstände dort auf, wo ich sie am liebsten sehen will oder im Endeffekt dort, wo es Platz und Möglichkeit dafür gibt. In den letzten Jahren gibt es immer mehr Bücher, Artikel und Kurse, die sich Feng Shui widmen.

Dadurch erfuhr ich, dass es bei Feng Shui um die altertümliche chinesische Kunst geht, in Harmonie mit der Erde zu leben.

Diese Harmonie erreicht man, indem man zu Hause oder im Büro alles auf eine bestimmte Weise einrichtet, damit die positive Energie frei fließen kann. Selbstverständlich gibt es auch die negative Energie- genannt „sha“- die es auf jede Art und Weise versucht, unseres Wohlergehen zu stören und unsere Erfolge zu verhindern. Gott sei Dank haben die Chinesen aber eine Reihe von „sha“-Gegenwirkungen entdeckt und wenn sie Schritt für Schritt die Ratschläge befolgen, können sie von ihrem schädlichen Einfluss schützen. Als gebildete moderne Frau habe ich all diese Ratschläge für ein harmonisches Leben, aus Zeitungen und Büchern nicht wirklich ernst genommen, und habe die positive Kritik an der Wirkung von Feng Shui auf den Placeboeffekt zurückgeführt.

Es gab keinen Wendepunkt in meinem Leben, der meine Stellung zu der östlichen Philosophie auf 180C gedreht hätte. Ich glaube ich habe eine glückliche Familie, obwohl der Tisch im Esszimmer eine Glastischplatte hat, was im vollen Widerspruch mit allen Feng Shui Prinzipien steht. Aber ich habe beschlossen ein Buch darüber zu lesen, wie man seine Chancen auf Erfolg vergrößern kann und zwar indem

man einfach seine Möbel auf den richtigen Platz stellt.

Ich muss zugeben, mein Hauptgedanke, mir die Zeit dafür zu nehmen, war: wenn Leute wie Bill Gates und Richard Branson auf die Feng Shui Gesetze achten, steckt wahrscheinlich etwas mehr dahinter. Außerdem bin ich der Meinung, dass es unfair ist etwas zu leugnen, was man noch gar nicht kennt und versteht.

Zusammengefasst habe ich folgendes gelernt: die Wörter Feng Shui bedeuten „Wind und Wasser“, und „Qi“ ist die universale Lebensenergie, die in jedem Wesen fließt. Wenn es um uns herum „Qi“ in großen Mengen gibt, fühlen wir uns glücklich und zufrieden und deswegen streben wir danach, mehr „Qi“ in der Haus- und Arbeitsumgebung anzuziehen. „Qi“ teilt sich seinerseits auf zwei Hälften: Yin und Yang, die zusammen ein Ganzes bilden. Keines von beiden kann selbstständig existieren. Damit wir die Gesetze von Feng Shui richtig anwenden können, müssen wir wissen, zu welchem der fünf Elemente – Feuer, Erde, Metall, Wasser, Holz - wir gehören, da jedes Element einer bestimmten Farbe und Richtung entspricht. Es gibt noch einige wichtige Elemente der chinesischen Mythologie und Astrologie, die die Einrichtung des Exterieurs und Interieurs beeinflussen: Drache und Tiger, das magische Achteck Ba-Gua, das Geburtsjahr usw.

Bei Feng Shui gibt es keine universellen Entscheidungen, alles ist mit den Besonderheiten des Individuums abgestimmt- z.B. das, was passend für jemanden mit dem Element Wasser ist, ist nicht unbedingt gut für jemanden mit dem Element Feuer. Da es keine perfekte Räume gibt, verfügen wir über unterschiedliche Mittel, um unsere Umgebung zu verbessern, damit sie harmonischer und ästhetischer wird.

Ausgerüstet mit dem neugewonnenen Wissen, warf ich einen kurzen Blick auf meinen Arbeitsplatz und stellte einige Probleme fest, die ich leicht abschaffen konnte. Ein Kristall (er ist ein sehr wichtiger Gegenstand in Feng Shui), sollte den Papierstapel auf meinem Schreibtisch niederdrücken und angeblich „Qi“ anziehen. Es schien mir einfach und schmerzlos. Aber ob es wirkt?

Während ich mir diese Frage stellte realisierte ich, dass seitdem ich dieses Buch gelesen hatte, ich immer mehr über die Sachen, die ich an mir verändern will, nachdenke, ich gebe mir Mühe meine Prioritäten zu setzen und positiv zu sein. Dass dieser Kristall auf meinem Schreibtisch mir bei meiner beruflichen Entwicklung hilft, glaube ich kaum. Wenn ich mir nicht täglich Mühe gebe, nicht lerne und schreibe wird der Erfolg nicht vom Himmel fallen, auch wenn ich meinen Schreibtisch mit Kristallen, Spiegeln und Windglocken überschütte. Aber dieser Kristall gefällt mir und jedes Mal, wenn ich ihn in die Hand nehme, muss ich lachen und fühle mich gleich besser. Ob nun das nicht der berühmte Feng Shui Effekt ist? ★

“Дом Витгенщайн”

Българският Културен Институт

Вече разказахме как е създаден Дом Витгенщайн или по-скоро Пале Станбъроу, както се е наричала къщата към 1975г., когато е закупена от България за “нуждите на културен институт”. Изящната сграда, носеща отпечатъка на философските търсения на Лудвиг Витгенщайн, е обявена за паметник на австрийската култура през 1971г., но, при все това, тя е в окаяно състояние и дълго време е оставена без грижи и поддръжка. Съгласно договора за покупка-продажба, българската държава започва ремонтни работи, които целят да възстановят занемарената постройка и да оформят вътрешното ѝ пространство според новото ѝ предназначение. Така са направени някои промени в разположението на стаите, а първият етаж е превърнат в изложбена зала. Новият живот на къщата започва през 1977г., когато БКИ (Българският Културен Институт) е официално открит от неговия първи директор, Чудомир Начев. По това време къщата се ползва със статут на екстериториалност и достъпът на чужденци в нея е силно ограничен. За първи път австрийската публика влиза в БКИ по време на организираната от директора Христо Друмев изложба на оригинални рисунки на Пикасо, която се посреща с огромен интерес от обществеността в Австрия.

След 1989г. директорите Владко Мурдаров, Владимир Владигеров, Николай Каталиев дават своя принос за представянето на българската култура пред австрийската публика и българската диаспора в Австрия.

Но, къщата е стара, с времето по терасовидната конструкция са се появили пукна-

Дом Витгенщайн / Haus Wittgenstein

тини, влага и мухъл са се настанили в част от помещенията, има нужда от сериозна изолация и ремонти. Домът е паметник на културата, но от австрийска страна не се отпускат средства за поддръжката му с аргумент, че сградата е българска собственост. През 2002г. са извършени много сериозни ремонтни работи, които са животоспасяващи за къщата и не са свързани с конструктивни промени, за да се иска изрично разрешение от страна на служба “Паметници на културата”. Въпреки това, в някои вестници излизат тенденциозни статии, че българите разрушават историческата сграда. Тези атаки са лишени от основание и постепенно стихват. С годините, обаче, не престават опитите от австрийска страна да се откупи къщата. “Чест прави на българската държава, че и в най-трудните времена не се поддаде и не продаде този ценен за българската култура имот”, споделя Борислав Петранов, директор на БКИ “Дом Витгенщайн” от 2002г. Той е имал и други проблеми с австрийските власти. Издигането на българския флаг, подарък от посланик Елена Кирчева, пред сградата, предизвиква гневна нота от страна на австрийското

Продължение от Брой 18

Текст: Елица Ценова
Снимки: Архив БКИ “Дом Витгенщайн”

Министерство на външните работи за нарушаване на Виенската конвенция. “Австрийците трудно се примириха с българското знаме, но БКИ е разширение на културната служба към посолството, т.е. българска територия и ние имаме право да поставим знамето”, защитава позицията си директорът.

Дотук говорихме предимно за “Дом Витгенщайн” и строгата красота на сградата, в която се помещава БКИ. Но тя оживява и излъчва нов чар и топлина при всяка изложба, театрално представление, музикална изява на талантлив българин. Високите тавани, изчистените пространства, хармоничните преходи се оказват великолепен декор, и за модерни инсталации, и за литературни четения на български и австрийски автори, организирани с подкрепата на актьора Щефан Флеминг, и за срещите на джаз клуб “Витгенщайн”, и за още много инициативи на БКИ, към които са съпричастни не само българи, живеещи в Австрия, но и много австрийци, почитатели на българското изкуство. Този Дом, утвърдил се вече като международен център, е тесен за програмата на БКИ и в последните години той излиза извън стените на къщата, за да завладее нови културни пространства и територии. Неслучайно голямата гордост на г-н Петранов и неговия екип са изложбите в Пале “Порча”, концертите в залата на кметството в 4-ти бецирк, голямата изложба “Печатни български книги във Виена 1845-1878г.” в двореца Хофбург, Прункзал на Националната библиотека на Австрия. ★

„Haus Wittgenstein“

das Bulgarische Kulturinstitut

Днес в „Дом Витгенщайн“ на „Паркгасе“ 18 във Виена се помещава Българският културен институт
Heutzutage im Haus Wittgenstein am Parkgasse 18 im Wien befindet sich das Bulgarische Kulturinstitut

W

Wir haben schon erzählt, wie das Bulgarische Kulturinstitut „Haus Wittgenstein“ oder genauer gesagt „Palais Stonborough“ gegründet wurde. So hieß das Haus, als es 1975 vom Bulgarischen Staat für die Zwecke eines Kulturinstituts gekauft wurde. Dieses besondere Gebäude, das das Gepräge der philosophischen Überlegungen Ludwig Wittgensteins vermittelt, wurde 1971 zu einem Kulturdenkmal erklärt, befand sich aber dennoch lange Zeit in einem schlechten, vernachlässigten Zustand. Laut Kaufvertrag führte der Bulgarische Staat Renovierungsarbeiten durch, um das verfallene Haus wieder zu restaurieren und die Räumlichkeiten seiner neuen Funktion entsprechend zu gestalten. So wurden einige Änderungen der Zimmeraufteilung vorgenommen und der erste Stock wurde zu einem Ausstellungsraum umgebaut. Das neue Leben des Hauses begann erst 1977, als das Bulgarische Kulturinstitut von seinem ersten Direktor Chudomir Nachev offiziell eröffnet wurde. Zu jener Zeit hatte das Haus einen exterritorialen Status und der Zugang von Ausländern war streng begrenzt. Das österreichische Publikum betrat zum ersten Mal das Bulgarische Kulturinstitut bei der Ausstellung von Original-Werken von Picasso, die vom dem Direktor Hristo Drumev organisiert wurde und von der österreichischen Öffentlichkeit mit großem Interesse aufgenommen wurde.

Nach 1989 leisteten die Direktoren Vladko Murdarov, Vladimir Vladigerov, Nikolai Katakiev ihren Beitrag dazu, die bulgarische Kultur dem österreichischen Publikum und der bulgarischen Diaspora in Österreich bekannt zu machen.

Das Haus war aber alt, die terrassenartige Konstruktion war von Rissen durchzogen,

Fortsetzung von der 18. Ausgabe

manche Räume waren von Schimmel und Feuchtigkeit befallen. Es bedurfte einer gründlichen Sanierung und Isolation. Das Haus war zwar ein Kulturdenkmal, aber von österreichischer Seite wurde jegliche Finanzierung abgelehnt, mit dem Argument, dass das Gebäude in Besitz der Republik Bulgarien war. Im Jahre 2002 wurden gründliche Renovierungsarbeiten durchgeführt, die für die Rettung des Hauses unumgänglich waren, wobei keine Veränderungen in der Konstruktion vorgenommen wurden, für die eine Genehmigung des Bundesdenkmalamtes nötig gewesen wäre.

Trotzdem erschienen in manchen Zeitungen tendenziöse Artikel darüber, wie die Bulgaren angeblich das historische Gebäude zerstörten. Diese Vorwürfe waren völlig unbegründet und verstummten allmählich. Im Laufe der Jahre wurde von österreichischer Seite aber immer wieder versucht, das Haus zurückzukaufen. „Es macht der Republik Bulgarien Ehre, dass man auch in den schwierigsten Zeiten nicht nachgegeben hat und dieses für die bulgarische Kultur wertvolle Objekt nicht verkauft hat.“, teilte der Direktor des Bulgarischen Kulturinstitutes seit 2002, Borislav Petranov, mit. Er hatte auch andere Probleme mit den österreichischen Behörden. Das Aufhängen der bulgarischen Fahne vor dem Haus, die von der Botschafterin Elena Kircheva geschenkt worden war, hatte eine Protestnote der österreichischen Außenministeriums wegen Verletzung des Wiener Übereinkommens zur Folge. „Die Österreicher hatten es schwer, sich mit der bulgarischen Fahne abzufinden, aber das Bulgarische Kulturinstitut ist eine Erweiterung der Kulturabteilung der Botschaft, d.h. es gehört zum bulgarischen Ter-

Text: Elitsa Tsenova
Fotos: Archiv BKI "Haus Wittgenstein"
ritorium und wir haben das Recht, die Fahne aufzuhängen.“, argumentierte der Direktor.

Bis jetzt war die Rede vor allem über das „Haus Wittgenstein“ und über die schlichte Schönheit des Gebäudes, in dem das Bulgarische Kulturinstitut untergebracht ist. Es wird aber bei jeder Ausstellung, Theatervorführung oder Musikdarstellung eines begabten Bulgaren immer wieder belebt und mit neuem Charme und Warmherzigkeit erfüllt. Die hohen Dachböden, die schlichten Räume und die harmonischen Übergänge erweisen sich als ein wunderbares Dekor sowohl für moderne Installationen, als auch für Lesungen von bulgarischen und österreichischen Autoren, die mit der Unterstützung des Schauspielers Stefan Fleming organisiert werden, als auch für die Treffen des Jazz Klub „Wittgenstein“ sowie für viele andere Initiativen des Bulgarischen Kulturinstitutes, bei denen nicht nur Bulgaren, die in Österreich leben, sondern auch viele Österreicher, die an bulgarischer Kunst interessiert sind beteiligt sind. Dieses Haus, das sich mittlerweile als internationales Zentrum etabliert hat, ist schon zu eng für das Programm des Bulgarischen Kulturinstitutes. In den letzten Jahren verlässt man die vier Wände des Hauses, um neue kulturelle Räume und Territorien zu erobern. Es ist daher kein Zufall, dass der große Stolz von Herrn Petranov und seinem Team die Ausstellungen im Palais Porcia, die Konzerte im Saal des Bezirksamtes im vierten Bezirk sowie die große Ausstellung „In Wien gedruckte bulgarische Bücher 1845 – 1878“ in der Hofburg, im Prunksaal des Österreichischen Nationalbibliothek sind. ★

Чауши, хора и веселие на 1-ви януари в Разлог

В мразовитата утрин на 1-ви януари улиците на Разлог са сковани от студ и покрити с тишина. Градът е сгушен между три планини - Пирин, Рила и Родопите, от където идва и името му - разлога.

Притихнал в тяхната прегръдка в първия ден от Новата година или Васильовден, Разлог е изтръпнал в очакване. И ето, от „Дългата махала“ се чува похлопването на чан. Вятърът го поема и той вече се долавя и от „Вароша“, и от „Сръбско махала“. Чуват се мъжки гласове, смях, викове и грохот на звънци, много звънци - големи и тежки.

„Старчевата“¹ започва.

Улиците се изпълват с народ, студът вече не се усеща и градът оживява. От всички махали прииждат кукери, маскирани младежи, оркестри с тъпани и зурни. Разложките кукери или „чауши“, „старци“, както ги наричат тук, са уникални. Костюмите са изработени от козя кожа, а конусовидната, дълга понякога до два метра, шапка завършва с конска опашка. Най-важната част, обаче, са звънците, които се закачат на колан и похлопват при всяко движение. Искра се наистина мъжка сила, за да се подскочи с този тежък, често до 40-50 кг, костюм, а „чаушите“ танцуват цял ден! Според езическите вярвания, колкото пострашен е един кукер и колкото повече шум вдига около себе си, толкова повече демони и лоши духове ще изгони и уплаши. Затова и маските изобразяват страшни и разкривени лица, а „чаушите“ подскачат непрекъснато в странен танц.

Всяка махала има предварително организирана група от кукери с водач - мъж със семейство и мъжка рожба. В пълна тайна са разработени и другите костюми, сценките, които ще се представят, танците, които ще се играят. Най-често на кар-

навала се разиграват актуални политически събития, с много хумор и ирония се представят известни личности, осмиват се случки от ежедневието. Кукерите обикалят къщите, за да гонят злите сили и да благословят стопаните за здраве и берекет. Според традицията в Разлог, групите

от всяка от 7-те махали се събират на площада, където се провежда конкурс за главен „чауш“. Там се вие дълго и пъстро хоро, което завива покрай старите градски къщи, обточили площада; стеснява се край наскоро постронените фонтани и пак се разпуска надолу по главната улица. Едни се пускат, други се хващат и така не се вижда нито началото, нито краят му. Пищната атмосфера се допълва от моми и ерегени, облечени в шарени народни носии. Тези носии се съхраняват във всеки дом и се предават на поколения

ята като реликва. В общата глъч от зурни, тъпани, песни и хлопането на чанове се долавят и празничните поздравления, които хората си разменят: „А, за много години! Здрава и плодородна година!“

Когато всички групи се съберат на площада, започва състезанието. Земята се

Най-важната част от костюмите са звънците, които се закачат на колан и похлопват при всяко движение.

Der wichtigste Teil des Kostümes sind aber die Glocken, die man an einen Gürtel hängt und die bei jeder Bewegung klingen.

Текст: Елица Ценова
Снимки: Вера Туракова

Разлог
Razlog

Gedränge und Schmaus am 1. Jänner in Razlog

Im frostigen Morgen des ersten Jänners sind die Straßen von Razlog still und starr. Die Stadt liegt zwischen drei Bergen - Pirin, Rila und Rodopi. Daher kommt auch ihr Name (Razloga - ein Talkessel in der Nähe).

Eingebettet in dieser Landschaft, vibriert die Stadt Razlog vor Aufregung am ersten Tag im neuen Jahr. Da hört man von „Dulgata“ her, einem Stadtviertel, eine Glockenmelodie. Sie wird von dem Wind übernommen und schon hört man sie in Varoscha und in Surbomahala auch. Man hört Männerstimmen, Lachen, Schreie und das Läuten von vielen schweren Glocken.

“Starhevata”¹ beginnt.

Die Straßen füllen sich mit Menschen, die Kälte spürt man kaum mehr und die Stadt wird lebendig. Aus allen Richtungen kommen Kukeri - verkleideten Jugendlichen und Orchester mit großen Trommeln. Die Kukeri von Razlog, auch *Tschauschi* oder *Greise* genannt, sind einzigartig. Die Kostüme sind aus Ziegenhaut angefertigt, und der kegelförmige, manchmal bis zwei Meter lange Hut endet mit einem Pferdeschwanz. Das Wichtigste sind aber die Glocken, die an einen Gürtel hängen und bei jeder Bewegung klingen. Man braucht wirklich Männerkräfte, um mit diesem, oft bis 40-50 Kilo schweren Kostüm hochzuspringen, und die Tschauschen tanzen den ganzen Tag! Nach dem heidnischen Glauben kann ein Kuker, je gruslicher und lauter er ist, umso mehr Dämonen und böse Geister verjagen und erschrecken. Deswegen haben die Masken fürchterliche und verzerrte Gesichter, und die Tschauschen springen ununterbrochen in einem seltsamen Tanz herum.

¹ So nennt man in Razlog den Karneval, der jedes Jahr am ersten Jänner veranstaltet wird.

Jedes Stadtviertel hat eine im Voraus organisierte Gruppe von Kukeri mit einem Führer - ein Mann mit Familie und Buben. Die anderen Kostüme sind im größter Geheimhaltung vorbereitet, ebenso wie die Szenen, die man vorführen wird, und die Tänze, die man zeigen wird. Meistens werden auf den Karneval aktuelle politische Ereignisse parodiert, Prominente werden mit viel Humor und Ironie dargestellt, Geschehnisse aus dem Alltag werden belacht. Die Kukeri gehen um die Häuser herum, um die bösen Mächte zu verjagen und den Gastgebern Gesundheit und Fruchtbarkeit zu wünschen. Nach der Tradition von Razlog, sammeln sich die Gruppen der sieben Stadtviertel auf dem Platz, wo man in einen Wettbewerb den Haupttschausch kürt. Dort tanzt ein langer, bunter Reigen, entlang der alten Stadthäuser, die den Platz umrahmen, biegt an den neu errichteten Springbrunnen ab und löst sich unten auf der Hauptstraße wieder auf. Einige lassen los, andere halten sich fest, und so kann man weder einen Anfang, noch ein Ende sehen. Der prächtige Anblick wird durch Mädchen und Burschen in bunten Volkstrachten ergänzt. Diese Trachten werden in jedem Haus auf-

Text: Elitsa Tsenova
Fotos: Vera Turlakova
Übersetzung: Iva Galova

Кукери - маскирани младежи
Kukeri - verkleidete Jugendliche

Колкото по-страшен е един кукер, толкова повече демони и лоши духове ще изгони
Je grusliger ein Kuker ist, desto mehr Dämonen und böse Geister verjagt.

шапката понякога е дълга до два метра
Der Hut ist manchmal bis zu zwei Meter lang

тресе от стъпките на „чаушите“ и звъна на чановете им. Конските опашки в края на шапките се развяват, очите се замрежват от многото, сливащи се в танца, цветове- кафяво-черното на козите кожи, наситено-червеното от фустите на момите, снежно-бялото от ризите на ергените и сякаш целият площад и всички тези хора се завъртат в едно буйно кълбо от багри и звуци.

Когато главният „чауш“ най-последно е избран, еуфорията постепенно започва да стихва. Всяка група се оттегля към своята си махала. Кукерите свалят маски и отдолу се подават рошавите и потни лица на млади мъже. Те носят конусовидните шапки под мишница, а конската опашка се влачи след тях. Вече нямат сила да скачат и чановете на колана им едва-едва похлопват. Карнавалът е свършил.

Сега идва ред на празничния обяд и във всяка къща на трапезата се слага типичното за този край ястие *капама*². Сладките приказки продължават на греяна ракия и домашно вино.

Следобедът поляка се превръща във вечер и студът скована земята. Градът отново се покрива с тишина. ★

²Разложката капама се приготвя в глинено гърне с кисело зеле, ориз, подправки (дафинов лист, черен пипер, чесън), няколко вида месо и кървавица. Добавя се и домашно приготвено червено цвекло-„чекане“, както и червено вино.

bewahrt und von Generation zu Generation vererbt. In dem Tumult von großen Trommeln, Liedern, Glockenklingen, kann man die festlichen Glückwünsche, die sich die Leute zurufen kaum hören: „Für ein langes Leben! Ein gesundes und fruchtbares Jahr!“ Wenn sich alle Gruppen auf dem Platz gesammelt haben, beginnt der Wettbewerb. Die Erde zittert von den Tschauenschritten und dem Klingen derer Glocken. Die Pferdeschwänze am Ende der Hüte flattern, der Blick schwimmt von den vielen Farben; das Braunschwarze der Mädchenröcke, das Schneeweiße der Burschenhemden - als ob sich der ganze Platz und all diese Leute in einem wilden Getümmel aus Wenn der Haupttschausch endlich gewählt ist, beginnt die Euphorie allmählich zu verstummen. Jede Gruppe zieht sich in ihr Stadtviertel

² Die Kapama wird in Razlog in einem Tontopf zubereitet- drinnen gibt man Sauerkraut, Reis, Gewürze (Lorbeerblatt, schwarzer Pfeffer, Knoblauch), mehrere

zurück. Die Kukeri nehmen ihre Masken ab und darunter sieht man die strubbligen und verschwitzten Gesichter junger Männer. Sie tragen ihre kegelförmigen Hüte unter den Arm, und den Pferdeschwanz schleppen sie hinter sich her. Sie haben keine Kraft mehr zum Springen und die Glocken auf ihrem Gürtel sind kaum zu hören. Der Karneval ist zu Ende.

Jetzt kommt das festliche Mittagessen und man stellt in jedem Haus das traditionelle Gericht für diese Region auf dem Tisch - *Kapama*².

Die Plaudereien setzen sich bei Glühschnaps und Hauswein fort.

Der Nachmittag wird langsam zum Abend und der Frost lässt die Erde erstarren. Stille kehrt wieder in die Stadt ein. ★

Fleischsorten und Blutwurst. Man gibt auch hausgemachte rote Rübe- „Tschekane“, sowie Rotwein hinzu.

Werbung

FINANCECOACHING

KAPITALANLAGEN FINANZIERUNGEN VERSICHERUNGEN

FINANCECOACHING Pissareva – Schmid OEG; 1160 Wien, Bachgasse 6
Tel.: (01) 585 65 18; Fax: (01) 585 65 18-34; Internet: www.financecoaching.at
Mobil: 0043 699 19580421 e-mail: office@financecoaching.at

Тотална щета

Много собственици на автомобили със сигурност са преживявали, или поне чували, за проблемите при „тоталната щета“.

Текст: Радослава Савова

„Изкуственото генериране на тотални щети“, както го нарича Буркхарт Ернст - шеф на автомобилните търговци на Виена, служи само за една цел, а именно - спестяване на разходи. За застрахователите е добре дошло, за собствениците, обаче, изглежда другояче.

След всяка злополука се определя настоящата стойност на автомобила, която представлява нейната пазарна цена към момента в неповредено състояние. Говори се за тотална щета, когато остатъчната стойност на автомобила плюс разходите за поправката надвишават неговата настояща стойност. За да се определи остатъчната стойност, съществува така наречената „борса за оценка на повредени коли“. Тази борса представлява он-лайн платформа, на която застрахователите предлагат повредените коли на професионални купувачи. Ако разходите за поправка са близо до настоящата пазарна стойност на автомобила, застрахователите са склонни да обявяват колата за „тотална щета“ или икономически неизгодна за поправяне. По този начин те си спестяват разходи, защото ще платят само разликата между настоящата стойност и цената на колата, дадена на борсата.

Следният случай ще унагледя казаното по-горе. Кола, която е повредена вследствие на ПТП, получава настояща стойност 7.800 €. Фирменият сервиз иска за поправката 12.000 €. Автоматично случаят е за застрахователите „тотална щета“ и те обявяват колата на борсата за продажба без знанието на собственика. Застрахователите са готови да платят 4.000 €, което е и разликата между цената от борсата и настоящата стойност. Собственикът на автомобила намира друг сервиз, който поправя колата срещу 7.800 € за сметка на застрахователите.

Никой не е задължен да продава колата си на борсата за повредени автомобили. Много застрахователни фирми, обаче, нарушават принципа на първостепенност на ремонтите, като се оправдават, че ремонтните ставки са много поскъпнали. Шефът на юристите на австрийския автомобилен клуб, г-н Хауптфлайш, казва, че „според върховния съд е допустимо стойността на поправките да надвишава с 10 % настоящата стойност на автомобила. Но много застрахователи се убеждават в правотата на това едва след повдигане на дело срещу тях.“

Сама по себе си борсата за оценка на повредени автомобили е много полезна. С нея, обаче, не би трябвало да се спекулира и, по този начин, от всеки случай да става „тотална щета“ с цел да се спестят суми от възмездията. В края на краищата, борсата е създадена за продажба на автомобили, които са тежко повредени. ★

Der Totalschaden

Viele Autobesitzer kennen die Probleme bei einem Totalschaden.

Text und Übersetzung: Radoslava Savova

„Das künstliche Generieren von Totalschäden“ wie der Obmann des Wiener Fahrzeughandels, Burkhard Ernst diesen Prozess nennt, dient nur einem Zweck: Kosten zu sparen. Den Versicherungsgesellschaften kommt das zugute, für die Autobesitzer sieht es oft anders aus.

Nach einem Unfall wird der Wiederbeschaffungswert oder Zeitwert ermittelt. Das ist der Wert, den man selbst für ein gleichwertiges Auto bei einem Händler zahlen müsste. Überschreiten die Reparaturkosten plus Restwert den Zeitwert, liegt ein Totalschaden vor. Um den Restwert eines Autos zu bestimmen, gibt es die Restwertbörse (Wrackbörse). Das ist eine Online-Plattform, wo Unfallautos durch eine Versicherung professionellen Käufern angeboten werden. Wenn die Reparatur gemäß der Versicherungsbewertung bereits in die Nähe des Zeitwertes kommt, neigen die Versicherungsgesellschaften dazu, das Auto als „Wrack“ zu bezeichnen um dabei jede Menge Geld zu sparen. Sie werden letztendlich nur die Differenz zwischen Wiederbeschaffungswert und „Wrack“-Preis bezahlen.

Ein echtes Beispiel zeigt wie sich mögliche Szenarien entwickeln lassen:

Ein Auto ist nach einem Unfall beschädigt worden. Das Fahrzeug wurde auf einem Zeitwert von 7.800 € eingeschätzt. Die Reparatur bei der Firmenwerkstatt ergab eine Kalkulation von 12.000 €. Somit war der Fall für die Versicherung ein „Totalschaden“ und das Auto wurde gleich an der Restwertbörse angeboten. Die Besitzerin wurde aber nicht darüber informiert. Als bares Geld war die Versicherung bereit 4.000 € zu zahlen, was offensichtlich den Differenzbetrag ausmacht. Die Autobesitzerin forderte ein Angebot von einer anderen Werkstatt an. Letztendlich wurde das Fahrzeug um 7.800 € auf Kosten der Versicherung repariert.

Niemand ist verpflichtet, sein Auto als Wrack an den Bestbieter in der Wrackbörse zu verkaufen. Die Reparatur ist ein Grundsatz des Schadenersatzrechts und hat als solcher Vorrang. Viele Versicherungen lassen gerne unberücksichtigt. Sie begründen das mit den gestiegenen Reparaturkosten. Der ÖAMTC-Chefjurist Hauptfleisch meinte dazu: „Laut Oberstem Gerichtshof darf die Reparaturrechnung den Wiederbeschaffungswert sogar um ca. 10 Prozent übersteigen. Manche Versicherungen lassen sich aber erst durch Klage von der Unrichtigkeit ihres Entschädigungsangebotes überzeugen.“ (www.oeamtc.at/recht) Die Restwertbörse an sich ist etwas sehr nützliches, nur sollten die Beteiligten nicht damit spekulieren bei jedem Autounfall auf Kosten der Autobesitzer Versicherungsleistungen zu sparen. Schließlich ist die Wrackbörse nur für schwer reparaturbedürftige Fahrzeuge gedacht. ★

Европейско право на работа в Австрия

EU-Freizügigkeitsrecht in Österreich

Текст: адвокат Борис Методиев
член на адвокатските колегии във Виена и София
Т: 0043 (0) 650 968 5 948
E: boris@metodiev

Настоящото кратко изложение се отнася само за разрешението за работа, необходимо на българските граждани, които желаят да сключат трудов договор като наемни работници или служители в Австрия, в рамките на преходния период от максимум седем години от влизането на България в Европейския съюз на 1.1.2007 г.

Нови граждани на Европейския съюз (ЕС), вкл. български граждани, придобиват неограничено право на работа в Австрия с помощта на европейското право (=европейско право на работа) на три основания:

1. след издаване на стандартното първо разрешение за работа по общия ред за чужденци и 12 месеца непрекъсната трудова заетост;
2. след пет години непрекъснато дългосрочно пребиваване (*Niederlassung*);
3. съпругата, децата и по изключение родителите, също получават неограничено право на работа, ако имат общо местоживее с правоимащия.

Както вече съм писал по-подробно в това списание (бр. 1/2007), започването и извършването на работа като самонает едноличен търговец или управляващ съдружник на търговско дружество в Австрия не е ограничено, разбира се, доколкото по този начин не се прикрива фактически трудов договор.

Разрешението за работа е уредено в Закона за трудова заетост на чужденците (*Ausländerbeschäftigungsgesetz*). Компетентен орган за издаване на първо разрешение за работа (*Beschäftigungsbewilligung*), както и последващото удостоверение за неограничено право на работа (*Freizügigkeitsbestätigung*) е Службата по труда (*Arbeitsmarktservice*).

1. Първо разрешение за работа и неограничено право на работа след 12 месеца

За първо разрешение за работа по време на преходния период е необходимо да се кандидатства по общия ред за чужденци. Броят на разрешенията по принцип е ограничен от годишни контингенти. Молба-формуляр се подава от работодателя до службата по труда.

Разрешение за работа за срок от 12 месеца се издава само на високо квалифицирани работници (със заплата от минимум EUR 2.250.- и т.н.) или на работници от така наречените "дефицитни" професии (списък с около 80 професии като заварчик, готвач и т.н.).

След изтичане на 12 месеца непрекъсната заетост се придобива неограничено право на работа в Австрия (*EU-Freizügigkeit*). За целта трябва да се подаде заявление до службата на труда, която документира това право (*EU-Freizügigkeitsbestätigung*).

На сезонни работници в селското стопанство, ресторантьорството и хотелиерството се издават разрешения за работа със срок от максимум 6 месеца. За упражняването на редица професии има изрично законово изключение и не е необходимо разрешение за работа (кореспонденти, изследователи и т.н.). И в двата случая, обаче, не се придобива неограничено право на работа.

Независимо от принципното ограничение през преходния период, българите и румънците са граждани на ЕС и се ползват с предимство при издаването на разрешението за работа в сравнение с граждани от трети страни (съзнана преференция), имат право да пребивават до три месеца в страните-членки с цел туризъм или търсене на работа (регистрация в службата по труда), и в рамките на този срок не се нуждаят от разрешение за пребиваване, а само от адресна регистрация.

При пребиваване повече от три месеца в Австрия е необходима специална регистрация за дългосрочно пребиваване като европейски гражданин (*EU-Anmeldebewilligung*), при която трябва да се докаже наличието на здравна осигуровка и парични средства.

2. Пет години дългосрочно пребиваване и неограничено право на работа

След пет години непрекъснато дългосрочно пребиваване в Австрия българските граждани придобиват неограничено право на работа. Буквата на закона изисква и доказване на доходи от позволена трудова дейност (например като самонает едноличен търговец), но административната практика по принцип не изисква таква доказателство.

Пребиваването след влизането на България в Европейския съюз се доказва с адресната регистрация (*Meldezettel*) и специалната регистрация за дългосрочно пребиваване (*Anmeldebewilligung*).

Пребиваването преди влизането в ЕС се доказва с адресната регистрация и разрешението за дългосрочно пребиваване (*Niederlassungsbewilligung*). Има редица случаи в практиката, при които компетентните органи признават и други видове разрешения за пребиване (не само дългосрочни), като например за студенти (*Aufenthaltsbewilligung*), но тази административна практика е все още противоречива и често възникват проблеми, при които е необходима специализирана правна помощ.

3. Заключение

За преходен период до максимум 1.1.2014г. българските граждани, като граждани на ЕС, се нуждаят от стандартното разрешение за работа в Австрия. След 12 месеца непрекъсната трудова заетост те и членовете на техните семейства получават неограничено право на работа. Неограничено право на работа се придобива и след 5 години непрекъснато дългосрочно пребиваване в Австрия, като административната практика по признаване на различните видове разрешения за пребиваване преди влизането на България в ЕС е противоречива; единствено разрешението за дългосрочно пребиваване (*Niederlassungsbewilligung*) е безпроблемно. Голяма част от проблемите могат да бъдат решени със специализирана юридическа помощ. ★

„Маймунче“

вестникът на Българското училище във Виена

Здравейте! Радваме се да ви съобщим, че Българското училище във Виена вече си има свой вестник, чийто автори са самите ученици.

Идеята за издаване на училищен вестник дойде миналата учебна година, две седмици преди лятната ваканция. Премиерата му бе насрочена за последния учебен ден, а това означаваше, че трябваше да се работи със светкавична бързина – все пак с учениците се виждаме само веднъж седмично. Но вдъхновението, с което те се отдадоха на работата по вестника, и възторгът им от това, че създават нещо свое, бяха причината за бързото осъществяване на тази прекрасна идея. „Маймунче“ се роди на 23.06.2009 г., точно един ден преди лятната ваканция. И, тъй като инициаторите на проекта бяха децата от миналогодишния трети клас, първият брой беше изцяло тяхно творение. Бяхме, обаче, сигурни, че с ентузиазма си ще заразим и всички останали класове и че, от „вестник на тазгодишния трети клас“, „Маймунче“ ще се превърне във вестник на цялото училище. Така и стана. Ето го вече и втория брой, в който имената на участниците не могат да се поберат на първата страница – във вестника като автори, художници, журналисти, спортни редактори, преводачи, фотографи участват ученици от първи до четвърти клас, а рисунките на децата от подготвителната група ни пренасят в необичайни пространства, в свят на летящи, усмихнати хора, на безгрижие и жизнерадост, свят, който може да се превърне и в наш, да ни направи по-добри и наистина летящи, ако погледнем на всичко, което ни заобикаля, през погледа на детето в нас. Да отворим очите си за доброто и прекрасното, за чудесата, които са навсякъде – ето на какво ни учат децата. Работата с тях е като едно непрекъснато приключение – срещаш се с тях, тръгваш по лабиринтите на мисълта им, усмихват те думите им, така спонтанни и естествени, отваря се вълшебната врата и навлизаш в свят на изненади и фантазии, откриваш други реалности. И точно защото ни е приятно да бъдем част от тази приказка, ние ще продължаваме да помагаме на децата в осъществяването на техните идеи и ще се радваме на всеки техен успех. ★

Текст: Моника Янева – учителка в Българското училище във Виена
Снимка: Радослав Райновски – графичен дизайн на вестник „Маймунче“

Text: Monika Yaneva, Lehrerin an der Bulgarischen Schule in Wien
Foto: Radoslav Rayanovski, Grafik-Design von „Maimuntsche“

„Maimuntsche“

die Zeitung der Bulgarischen Schule in Wien

Hallo! Wir freuen uns, Euch mitteilen zu können, dass die Bulgarische Schule in Wien schon eine eigene Zeitung hat, deren Autoren die Schüler selbst sind.

Hallo! Wir freuen uns, Euch mitteilen zu können, dass die Bulgarische Schule in Wien schon eine eigene Zeitung hat, deren Autoren die Schüler selbst sind. Die Idee für eine Schulzeitung ist im letzten Schuljahr entstanden, zwei Wochen vor den Sommerferien. Die Premiere wurde für den letzten Schultag angesetzt und da wir uns mit den Schülern nur einmal pro Woche sehen, mussten wir blitzschnell arbeiten. Allerdings haben die Inspiration, mit der sie die ganze Arbeit rund um die Zeitung gemacht haben und ihre Begeisterung darüber, dass sie etwas eigenständig schaffen können, zu der schnellen Umsetzung dieser wunderschönen Idee beigetragen. „Maimuntsche“ (Äffchen) wurde am 23.06.2009, einen Tag vor den Sommerferien, geboren. Und da die Idee und Anregung zum Projekt von den Kindern der ehemaligen dritten Klasse stammten, war die erste Ausgabe zur Gänze von ihnen kreiert. Wir waren uns jedoch sicher, dass wir mit unserem Enthusiasmus auch alle anderen Klassen anstecken würden und dass „Maimuntsche“ von einer Zeitung der ehemaligen dritten Klasse zu einer Zeitung der ganzen Schule wird. So ist auch passiert. Da ist schon die zweite Nummer, in der sich nicht einmal die Namen aller Mitwirkenden auf die erste Seite bringen lassen. Beteiligt sind Schüler aus allen Klassen, von der Ersten bis zur Vierten: als Autoren, Zeichner, Journalisten, Sportredakteure, Übersetzer und Fotografen. Die Zeichnungen der Kinder aus der Vorbereitungsgruppe versetzen einen in seltsame Welten schwebender, lächelnder Menschen, Welten der Lebensfreude und Sorglosigkeit. Jeder von uns kann ein Teil davon werden und beinahe wirklich zu fliegen beginnen, wenn man nur alles, was einen umgibt, durch die Augen eines Kindes betrachtet, das in jedem von uns noch lebendig ist. Die Augen weit zu öffnen für das Gute und Schöne, für die Wunder, die einem überall begegnen – das ist, was uns die Kinder beibringen. Die Arbeit mit ihnen ist ein ständiges Abenteuer – man begegnet ihnen, folgt den Labyrinthen ihrer Gedanken, lächelt über ihre Worte, so spontan und ungezwungen, dann öffnet man die magische Tür und betritt eine Welt der Überraschungen, die auch ein Teil dieses Märchens sind, werden wir die Kinder bei der Umsetzung ihrer Ideen auch in Zukunft unterstützen und uns über ihre Erfolge freuen. ★

ЕДНО СЕЛЦЕ В АВСТРИЙСКИТЕ ПРЕДАЛПИ

Текст: Маргарита Любенова

Анаберг е малко селце, което се намира в австрийските Предалпи на около 60 км от Залцбург, и заедно с околните селца Готау, Русбах, Абтенау и Св. Мартин образуват областта Западен Дахщайн. То е от онези селца, в които хората се познаят по име, и където всеки отдава поне един етаж от къщата си под наем на туристи. Районът все още успява да стои встрани от популярните туристически дестинации и затова тук може да се срещне истинско гостоприемство, добри условия и ниски цени.

Ако сте любител на екстремните спускания и нощния живот - това не е място за вас. Районът предлага прекрасни условия за спокойна и уютна семейна почивка. По-голямата част от пистите в района са със средна трудност и изкушават с дължината си и красивите гледки, които се откриват зад всеки завой. Всички околни селища са свързани чрез лифтове или безплатни автобусчета и така се образува мрежа от 90 индивидуални писти с обща дължина от 120км.

Тези, които не търсят емоцията на белите писти, могат да покарат зимни кьнки, да играят кърлинг или просто да посетят закрития басейн в Анаберг. Всичко тук е скромно, лишено от блясък и, може би затова, някак истинско и очарователно. ★

Ein kleines Dorf in den österreichischen Voralpen

Text: Margarita Lyubanova
Übersetzung: Blaga Zlateva

Annaberg ist ein kleines Dorf in den österreichischen Voralpen, etwa 60 km von Salzburg entfernt. Zusammen mit den umliegenden Dörfern Russbach, Abtenau und St.Martin gehört es zum Gebiet Dachstein West. Annaberg ist eines jener Dörfchen, in denen man jeden namentlich kennt und in denen fast jeder wenigstens ein

Stockwerk seines Hauses an Touristen als Unterkunft vermietet. Die Region liegt immer noch abseits der bekanntesten Tourismusdestinationen, deshalb kann einem da echte Gastfreundschaft begegnen sowie beste Bedingungen und niedrige Preise.

Wenn Ihnen extreme Abfahrten und das Nachtleben am Herzen liegen – dann ist das nicht der richtige Ort für Sie. Das Gebiet bietet wunderschöne Möglichkeiten für einen entspannten und gemütlichen Familienurlaub. Die meisten Pisten sind von mittlerem Schwierigkeitsgrad und locken mit ihrer Länge und mit den herrlichen Ausblicken, die sich hinter jeder Kurve erschließen. Alle Orte in der Umgebung sind durch Lifтанlagen miteinander verbunden oder bieten freie Busfahrten, wobei ein Netzwerk aus 90 Einzelpisten mit Gesamtlänge von 120 km entsteht.

Für all jene, die nicht nach den weißen Ski-Pisten suchen, besteht die Möglichkeit Schlittschuhe zu fahren, Curling zu spielen oder einfach das Hallenbad von Annaberg zu besuchen. Alles hier ist einfach und ohne Pomp und gerade deshalb so authentisch und entzückend. ★

Български Православен
Параклис
”Св.Св. КИРИЛ и МЕТОДИЙ”
1040 Wien, Klagbaumgasse 4
Тел./Факс: 581 30 04 (църковен)
mobil: 0699 1 95 85 481
www.orthodoxes-kloster.at
СЛУЖИ СЕ НА ЦЪРКОВНОСЛАВЯНСКИ И
НОВОБЪЛГАРСКИ ЕЗИК
Програмата за месеците Декември и Януари

Дата: Час:

Декември 2009

- 5 18ч. Вечерно Богослужение
6 10ч. Св.Литургия.

12 18ч. Вечерно Богослужение
13 10ч. Св. Литургия.

19 18ч. Вечерно Богослужение
20 10ч. Св. Литургия.

24 8ч. Царски часове
25 10ч. Св.Литургия. РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО.

26 10ч. Св.Литургия.СЪБОР НА ПРЕСВЕТА
БОГОРОДИЦА.
27 10ч. Св.Литургия. Св. първом. и архидякон
СТЕФАН. Молебен пред мощите на
светеца.

Януари 2010

- 2 18ч. Вечерно Богослужение
3 10ч. Св. Литургия.

6 10ч. Св.Литургия. БОГОЯВЛЕНИЕ.
7 10ч. Св.Литургия. Св. Иоан Кръстител.

9 18ч. Вечерно Богослужение
10 10ч. Св. Литургия.

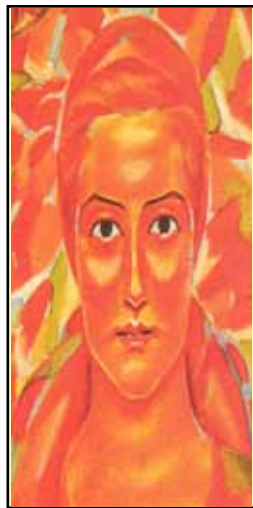
16 18ч. Вечерно Богослужение
17 10ч. Св. Литургия.

23 18ч. Вечерно Богослужение
24 10ч. Св. Литургия.

30 18ч. Вечерно Богослужение
31 10ч. Св. Литургия.

Варвара вари, Сава пече, а Никола яде

Текст: Доц. д.ф.н.
Димитър Дунков

В началото на декември в три последователни дни се честват света Варвара (†4.12.305 г.), свети Сава Освещени (†5.12.532 г.) и свети Николай Мирликийски Чудотворец (†6.12.342 г.), по български *Никулден*. Според народното поверие *свети Сава* и *свети Николай* са братя, а *света Варвара* е тяхна сестра.

Света Варвара се почита като защитница от болести, най-вече за да предпазва децата от шарка. По отколешна традиция на този ден се вари бял боб (стар фасул), грах или царевича, подслаждат се с мед. Това ястие се нарича “варвари” и се раздава за здраве на деца и съседи.

Според народното поверие, когато приготвят различни ястия, *света Варвара* и *свети Сава* подготвят празника на своя брат *свети Никола*. Оттук и поговорката: „Варвара вари, Сава пече, а Никола яде“.

Обреден хляб за Никулден
Brot zum Nikolaustag

Както в България, така и в католическите диоцези на 6-ти декември се празнува *Никулден*, един от най-тачените празници в християнския свят. *Свети Николай Мирликийски Чудотворец* е господар на безкрайните морски ширини, езера и реки, и е закрилник на моряците и рибарите. Така се възпява той и в народната поезия:

*Кат делиха четири светици,
Кат делиха дялба разделиха
Разделиха дялба на небеси.....
Дял се падна на свети Никола:
Падна му се по море да ходи,
да си ходи по море, по Дунава,
да си ходи, гемии да крепи.*

На този ден приключва есенният и зимният риболов. Разпространен е обичаят, на Никулден всички кораби и лодки, които се намират в морето, да спират и така да отдават почит на своя патрон.

На Никулден се яде риба. Традиционно ястие е *рибникът* – най-често това е пълнен с орехи шаран, обвит в тесто и опечен на фурна.

Почитането на свети Никола чрез ядене на риба е образно представено в българската народна поговорка:

*На Никулден човек трябва да си почеше
зъбите с рибя кост,
та дори тя да е взета от блокука. **

ТИКВЕНИК (ТИКВЕНА БАНИЦА)

Продукти:

1 пакет кори за баница
1 тиква (около 1 кг)
1 чаша (натрошени) орехи
1 чаша захар (кафява)
2-3 с.л. канела
7-8 с.л. олио

Приготовление:

Вариант 1: В намазана с олио (масло) тава се слага кора, отгоре се поръсва с пълнка от настърганата (сурова!) тиква, объркана с канелата, захарта и натрошените орехи. През две кори се поръсва с олио. Завършва се с кора.

Вариант 2: От всяка кора се прави руло с пълнка (тиква, канела, захар и орехи) и се нарежда в кръгла тава, намазана предварително с олио (масло). Първото руло се поставя в средата на тавата, около него се редят и останалите, направени по същия начин.

Пече се в умерена фурна (200-220°C) за около 30 - 35 минути. Поръсва се с пудра захар преди сервиране.

Кетъринг „Българката“ ще приготви за Вас традиционни гозби, баницы и погачи, ухаещи на детство и бабини ръце, за малка изискана компания и за голяма народна веселба!

Доверете се на 13-годишния ни опит в кетъринга с международна кухня от коктейлни хапки до богати бюфети.

Pilgramgasse 11, A-1050 Wien
01/ 548 59 59, 0664 / 355 72 62

Anfang Dezember, an drei aufeinander folgenden Tagen, feiert man in Bulgarien drei Heilige, die auch in der Volksmythologie und Folklore eine wichtige Funktion haben: am 4. Dezember feiert man die *Hl. Barbara* (†4.12.305), am 5. Dezember den *Hl. Sava* (†5.12.532) und am 6. Dezember - den *Hl. Nikolaus*, Bischof von Myra, den Wundertätigen (†6.12.342). Dem Volksglauben nach sind diese drei Heiligen Geschwister.

Die hl. Barbara (auf Bulgarisch – Warvárara) wird als Beschützerin vor Krankheiten verehrt: insbesondere um Kinder vor Scharlach zu schützen. Nach alter Tradition kochen die Frauen an diesem Tag Weizen, Körner, Hülsenfrüchte oder weiße Bohnen, die dann mit Honig gesüßt werden. Man nennt diese Speisen auch *varvári*.

Im Volksglauben wird angenommen, dass *Hl. Barbara* und ihr Bruder *Hl. Sava* Wegbereiter für den Feiertag des *Hl. Nikolaus* sind. Deshalb heißt es in einem bulgarischen Sprichwort:

„Barbara kocht, Sava brät und Nikolaus isst“
Wie im katholischen Raum feiert man auch in Bulgarien am 6. Dezember den *Nikolaustag*, auf Bulgarisch *Nikulden*. Nach dem Volksglauben ist der *Hl. Niko-*

Barbara kocht, Sava brät und Nikolaus isst

Text und Übersetzung:
Dr. Dimitar Dunkov, Univ.-Doz.

laus der Herrscher der unendlichen Weiten des Meeres und der Schutzpatron der Seeleute und Fischer.

Der 6. Dezember ist auch der letzte Tag für die Herbst- und Winterfischerei. Man sagt dass an diesem Tag alle Schiffe und Boote im Meer anhalten, um ihrem Schutzpatron – dem hl. Nikolaus - die Ehre zu erweisen.

In jedem bulgarischen Haus wird am *Nikulden* Fisch zubereitet; man nennt dieses Festmahl auch „*ribnik*“ von Fisch – es handelt sich um einen Karpfen, meist mit

Walnüssen gefüllt und in einer Teighülle gebacken.

Die Verehrung des *Hl. Nikolaus* durch das Essen von Fisch ist in folgendem bulgarischen Sprichwort festgehalten:

Света Варвара
Hl. Varvara

„Am *Nikolaustag* muss man auf eine *Fischgräte* beißen, und wenn sie aus dem Abfall genommen werden muss!“★

TIKVENIK (BANITSA MIT KÜRBIS)

Zubereitung:

Zutaten:

1 Pkg. Blätterteig
1 Kürbis (ca. 1 kg)
1 Tasse zerkleinerte
Walnüsse (ca. 120 g)
1 Tasse Rohrzucker
(ca. 200 g)
2-3 Esslöffel Zimt
7-8 Esslöffel Öl

1. Variante: In eine gefettete oder geölte Backform ein Teigblatt legen und von der Füllung (der rohe Kürbis, gerieben und mit dem Zucker, Zimt und den zerbröckelten Walnüssen vermischt) draufgeben. Auf je zwei Blätter Öl darüber träufeln. Mit einem Blatt als Oberschicht beenden.

2. Variante: Jedes Blatt mit Füllung (Kürbis, Zimt, Zucker und Walnüssen) rollen und in eine runde, vorher gefettete (geölte) Backform wie eine Schnecke legen. Von der Mitte anfangen.

Bei 200-220° C ca. 30-35 Min. backen.

Zum Servieren mit Staubzucker bestreuen.

Info: Donika Tzvetanova

Българска православна църква

„Св. Иван Рилски“

1040 Виена, Кюнплац 7

Тел. 89 47 249 или 0664 / 22 44 370

www.bok.at, E-Mail: info@bok.at

Програмата за месеците Декември и Януари

Дата: Час:

Декември 2009

- 1 18ч. Час по вероучение - за деца.
- 6 10:15ч. 10-та Неделя след неделя подир Въздвижение. Св. Николай Мирликийски Чудотворец (Никулден) (Разрешава се риба). Злат. Св. Лит. Енор. кафе.
- 13 10:15ч. 11-та Неделя след нед. подир Въздвижение. Злат. Св. Лит. Енор. кафе.
- 15 18ч. Час по вероучение - за деца.
- 20 10:15ч. Неделя пред Рождество Христово (Игнажден). Злат. Св. Лит. Енор. кафе. Предколедно тържество на децата от групата по вероучение.
- 25 10:15ч. **РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО**. Злат. Св. Лит. На чаша вино около Коледното дърво.
- 26 10-12ч. **РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО. Събор на Пресвета Богородица**. Църквата е отворена, за да си запалите свещ и се помолите.
- 27 10:15ч. **РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО. Св. Архидякон Стефан (Стефановден)**. Злат. Св. Лит. Енор. кафе.

Януари 2010

- 1 10:15ч. **Нова година, Обрезание Господне, Св. Василий Велики (Васильовден), Василиева Св. Лит. Енор. кафе.**
- 3 10:15ч. Неделя пред Богоявление. Злат. Св. Лит. Годишно отчетно събрание. Енор. кафе.
- 6 10:15ч. **Богоявление (Йордановден)**. Злат. Св. Лит. Велик богоявленски водосвет. На чашка грейна ракия. Желаетите да им бъдат поръсени домовете, бюрата, ординациите в дните след Богоявление могат да заявят това по телефона или в църквата, за да бъде договорен ден и час.
- 7 10-12ч. **Св. Иоан Кръстител (Ивановден)**. Църквата е отворена, за да си запалите свещ и се помолите.
- 10 10:15ч. Неделя след Богоявление. Злат. Св. Лит. Енор. кафе.
- 12 18ч. Час по вероучение - за деца.
- 17 10:15ч. 15-та Неделя след нед. подир Въздвижение – на 10-те Прокажени. Св. Антоний Велики (Антоновден). Злат. Св. Лит. Енор. кафе.
- 18 Св. Атанасий Александрийски (Атанасовден).
- 20 Св. Евтимий, Патриарх Търновски.
- 24 10:15ч. 16-та Неделя след нед. подир Въздвижение - на Митаря и Фарисея. Злат. Св. Лит. Енор. кафе.
- 26 18ч. Час по вероучение - за деца.
- 30 Св. Три Светители: Св. Василий Велики, Св. Григорий Богослов и Св. Иоан Златоуст. Св. благоверен цар Петър Български.
- 31 17-та Неделя след нед. подир Въздвижение – на Блудния син.

Възможност за изповед - всеки неделен ден след предварително уговорен час (телефонно)

ОТМИНАЛИ СЪБИТИЯ

Титлата "Kammersängerin" за Красимира Стойнова

Текст: Драгомира Никова
Снимка: архив Красимира Стоянова

На 6.10.2009 година, българската оперна певица Красимира Стоянова получи професионалната титла "камерна певица" (Kammersängerin), връчена от културния министър на Австрия Д-р Клаудия Шмид. Церемонията по връчването бе осъществена в чаения салон на Виенската държавна опера. Освен, че е постоянен гост на големите оперни театри в Европа и Америка, певицата има множество концертни изяви в най-реномираните концертни зали като: Карнеги Хол Ню Йорк, Виена, Берлин, Монте Карло, Мюнхен, Баден-Баден.

На 9.10.2009 година българският посланик в Австрия, господин Ради Найденов, организира честване на събитието в резиденцията на Българското посолство.

Благодарим на госпожа Красимира Стоянова за приноса ѝ в оперното изкуство и за това, че ни направи съпричастно горди като нейни сънародници. Пожелаваме ѝ още дълги години здраве и успехи! ★

Ehrentitel "Kammersängerin" für Krassimira Stoyanova

Text: Dragomira Nikoff
Fotos: Archiv Krassimira Stoyanova

Die bulgarische Opersängerin Krasimira Stoyanova erhielt am 06.10.2009 den Ehrentitel Kammersängerin, der ihr von der österreichischen Kulturministerin Dr. Claudia Schmied verliehen wurde. Die Zeremonie zur Verleihung fand im Teesalon der Wiener Staatsoper statt. Außer ihren regelmäßigen Gastspielen in den größten Operntheatern von Europa und Amerika, hat die Sängerin auch viele Konzertauftritte in den renommiertesten Konzertsälen wie Carnegie Hall New York, sowie in Wien, Berlin, Monte Carlo, München, Baden-Baden.

Zu diesem Anlass organisierte der bulgarische Botschafter in Österreich Herr Radi Naydenov am 09.10.2009 eine Feier in der Residenz der Bulgarischen Botschaft.

Wie möchten Frau Stoyanova unseren Dank aussprechen für ihren unvergleichlichen Beitrag zur Opernkunst. Sie hat uns alle, als ihre Landesleute, stolz gemacht.

Wir wünschen ihr noch viele Jahre Gesundheit und Erfolg! ★

Българска модна къща „Маркам фешън” откри сезона на казината в Австрия

Русенската модна къща "Маркам фешън" откри сезона на казината в Австрия с ревю на 7-ми октомври в Гранд Казино Баден, на което представи своята нова колекция Есен-Зима 2009/2010. Облеклата на „Маркам фешън” от години са добре познати на пазара в Австрия. „Маркам фешън” е носител на наградата „Златната игла 2008“ на Академията за мода в категория „Модна къща на годината” и предлага през новия сезон да заложите на три ключови думи, за да сте в крак с най-горещите модни тенденции - движение, мистика, страст. Дизайнерите съветват: цветовете на лятото продължават победоносния си диктат и оцветяват облеклата в тюркоаз и

лилаво. Завръщат се високиите талии при панталоните и скъсеният силует при саката. Палтата с дължина до коляното отново са главен герой в есенно-зимната мода, а кройките тип "балон" са по-актуални от всякога. Залагайки на тези акценти, се очертава една динамична, мистична и страстна есен. Българската модна къща залага на висококачествени платове и материали, изключително висок производствен стандарт на качеството, задоволяващ европейски и световни пазари.

Грацияните модели са предпочитани от изисканите дами, както в страната, така и в Европа, Азия и Америка. ★

Деца на света - Курт Ф. Й. Хайнрих (1-ви октомври, 2009г.)

Текст: ИДЕЙНО общество

Световният учен и творец Курт Хайнрих нарисова картина, по покана на ИДЕЙНО общество за участие в световната инициатива PANGAEA (Пангея) в подкрепа на UNICEF. Хайнрих е роден в Австрия. През 1938г. той избягва от нацисткия режим и отива в Аржентина, откъдето през 1957г. емигрира в САЩ. Картината, наречена „Деца на света“, бе приета лично от председателя на ИДЕЙНО общество на 1-ви октомври 2009г. в къщата на художника в Роквил, Мериленд, САЩ. Творческият принос към темата: „Нашето общество днес и утре“, изобразява група деца от различни националности, които се струпват около момиче със заек в скута си. През това време едно момче придържа слънчев чадър над момичето със заека. Зад децата лежи едно голямо куче, което, отпуснато, се припица на слънце. ★

Children of the World - Kurt F. J. Heinrich (1. Oktober 2009)

Text: IDEA Society

Der Wissenschaftler und Künstler Kurt Heinrich, hat auf Einladung der IDEA Society ein Bild für die weltweite Initiative PANGAEA, zur Unterstützung von UNICEF, gemalt. Heinrich ist gebürtiger Österreicher, er flüchtete 1938 aus Österreich nach Argentinien, von wo er 1957 in die USA emigrierte. Das Bild mit dem Namen „Kinder der Welt“ wurde am 1. Oktober 2009 vom IDEA Society Obmann im Haus des Künstlers, in Rockville, Maryland, USA, in Empfang genommen. Dieser Kunstbeitrag

zum Thema: „Unsere Gesellschaft von Heute und Morgen“, zeigt eine Gruppe von Kindern verschiedener Nationen, in ihrer Mitte ein Mädchen, mit einem Hasen im Schoß. Ein Junge hält einen Sonnenschirm über das Mädchen mit dem Hasen. Hinter den Kindern liegt ein großer Hund und sonnt sich unter dem strahlenden Himmel. ★

Bulgarisches Modehaus „MARKAM Fashion“ bei der Saisonöffnung der Casinos in Österreich

Text: Kremena Valkova
Übersetzung: Blaga Zlateva

Das bulgarische Modehaus Markam Fashion aus Ruse hat am 7. Oktober im Grand Casino Baden die Saison der Casinos in Österreich mit einer Modeschau eröffnet, bei der die neue Kollektion Herbst/ Winter 2009/2010 vorgestellt wurde. Die Modelle von Markam Fashion sind auf dem österreichischen Markt schon seit Jahren bekannt. Markam Fashion ist Preisträger der „Goldenen Nadel 2008“ der Modeakademie in der Kategorie „Modehaus des Jahres“. Wenn Sie mit den aktuellsten Modetendenzen der Saison Schritt halten wollen, dann setzen Sie auf drei Stichwörter: Bewegung, Mystik,

Leidenschaft. Die Designer raten: die trendigen Sommerfarben für die Kleidung sind türkis und lila. Die hohen Taillen bei den Hosen und die verkürzten Sakkolängen sind wieder angesagt. Die Länge der Mäntel ist wieder Hauptakzent der Herbst-Winter Mode und der Ballonschnitt ist aktueller denn je. Wenn Sie auf darauf setzen, steht ein dynamischer, mystischer und leidenschaftlicher Herbst in Aussicht. Das bulgarische Modehaus verarbeitet hochwertige Stoffe, und hat einen ausnehmend hohen Qualitätsstandard bei der

Produktion, entsprechend den Ansprüchen der europäischen und weltweiten Märkte.. Die graziösen Modelle sind sowohl bei Damen in Bulgarien, als auch in Europa, Asien und Amerika beliebt und bevorzugt. ★

130 години дипломатически отношения България-Австрия

от ляво на десно: проф. Шварц, проф. Тийц и посланикът на Р България в Австрия г-н Ради Найденов

Текст: Елица Ценова

На 23-ти ноември в Дипломатическата академия във Виена се проведе юбилейна конференция "130 години дипломатически отношения България-Австрия". Тя бе открита от председателя на Народното събрание г-жа Цеца Цачева. Същия ден посланикът на Р. България в Австрия г-н Ради Найденов връчи орден "Св. Св. Кирил и Методий" първа степен на проф. Тийц и орден "Мадарски конник" втора степен на проф. Шварц за особени заслуги в развитието на дипломатическите и приятелски отношения между двете държави. Тяхното награждаване бе по инициатива на Българската културно-просветна организация "Св. Кирил и Методий".

Prof. *reg.nat.mag.* Тийц е инициатор на издигането на паметника на Христо Ботев в Голс, Бургенлад, а проф. Шварц е президент на сдружението "Приятели на Дом Витгенщайн" с Български изследователски институт в Австрия. Двамата от дълги години работят за изграждането и задълбочаването на културните и исторически връзки между България и Австрия. ★

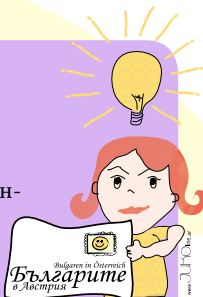
Здравейте, малки и не чак толкова малки приятели!

Здравейте, малки и не чак толкова малки приятели на списание "Българите в Австрия"!

Ние, от екипа, много се стараем да направим нашата детска страничка интересна и полезна за вас, но, понякога, нали все пак сме възрастни, срещаме сериозни трудности. Затова имаме нужда от помощта на деца-експерти в игрите, загадките, стихотворенията, рисунките. Много ще се радваме, ако ни изпратите вашите идеи и предложения за това, какво искате да прочетете и видите на детската страница, ваши стихчета и истории, любими забавни игри и всичко, което би зарадвало вас - децата.

ренията, рисунките. Много ще се радваме, ако ни изпратите вашите идеи и предложения за това, какво искате да прочетете и видите на детската страница, ваши стихчета и истории, любими забавни игри и всичко, което би зарадвало вас - децата.

E-Mail: zadecata@bulgaren.org ★

Немски за свободното време

Това е същото, но в зелено!

Този израз се използва, когато две неща много малко се различават помежду си. Има две предположения за произхода му. Преди години билетите за пътуване първа класа с влак в немскоговорящите страни са били зелени. Когато пътник, пътуващ втора класа, е закупил билет на касата, а след него идва пътник, желаещ да пътува първа класа, е казал „същата, но в зелено“.

Второто предположение идва от автомобилната индустрия. След Първата Световна Война през 1924 г. Опел е бил първото германско предприятие, което е въвел серийното производство на конвейер. Опел произвел малката кола модел „Опел – дървесна жаба“, който можел да се закупи само в зелен цвят. Този модел не е бил ново откритие, а само идентично копие на френския Citroen модел 5CV от 1921 г. Единствената разлика била цветът: вместо в жълто, колата била лакирана в зелено. От там и изразът „същото, но в зелено“.

„Das ist doch dasselbe in Grün!“

„Das ist doch dasselbe in Grün!“ ruft man aus, wenn sich zwei Dinge nur unerheblich von einander unterscheiden.

Es gibt zwei Vermutungen für den Ursprung dieser Redewendung. Früher waren die 1. Klasse-Karten der Bahn grün. Wenn also ein „Zweitklässler“ am Schalter eine Reise bestellte und bezahlte und anschließend ein „Erstklässler“ dran war, der die gleiche Strecke buchen wollte, sagte er nur: „Das Gleiche in Grün.“

Die zweite ist: Opel führte nach dem Ersten Weltkrieg 1924 als erstes deutsches Unternehmen die Serienfertigung am Fließband ein. Produziert wurde der Kleinwagen „Opel Laubfrosch“ - den es nur in grüner Farbe zu kaufen gab. Doch der Wagen war keine Neuerung, sondern die identische Kopie des französischen Citroen 5CV aus dem Jahr 1921. Der einzige Unterschied: Statt gelb wurde der Wagen grün lackiert und war so „Dasselbe in grün.“

Предстоящи събития

3.12.2009

19.00 Uhr

im Festsaal des AMTSHAUSES WIEDEN
Wien 4, Favoritenstraße 18

Bezirksvorsteherung Wieden
Bulgarisches Kulturinstitut
„Haus Wittgenstein“

KAMMERKONZERT

„Prof. Stefan Kamilarov stellt vor“

Es spielen die jungen hochbegabten Violinisten Gabrielle HUSZTI, Patrik ZIGMUND, Shoko OKUSHIBA, Yuta TAKASE, Studenten an der Universität für Musik und darstellende Kunst Wien

Gast - Zornitsa ILARIONOVA von der Staatlichen Schule für Musik „L. Pipkov“ in Sofia (Bulgarien)

Am Klavier begleiten Ivelina KAZANDZHIEVA, Veronique TERUEL und Gergely HUSZTI

Im Programm Werke von Wieniawski, Wladigerov, Sarasate, Saint-Saens, Christoskoff, Kreisler u. a.

10.12.2009

19.00 Uhr (Dauer ca. 1 ½ Stunden)

Bezirks-Festsaal
Karl Borromäus Platz 3, 1030 Wien
Eintritt ist frei, freiwillige Spenden

KLASSISCHES ADVENTKONZERT

Das Programm besteht aus zwei Teilen: Im ersten Teil zeigt das Kinder-Instrumental Ensemble „Die Grillen“ unter der Leitung von Lili Angelova (Gründung 2005) Volksmusik aus Bulgarien, ausgeführt von jugendlichen Künstlern. Der zweite Teil beginnt mit einer Adventgeschichte und endet mit klassischer Adventmusik mit Werken von Mozart, Strauss, Schubert usw..

Interpreten: „Die Grillen“, Uljana Levit (Sopran), Sabine Maderner (Sopran), Josef Rupert (Bass), Thomas Dengler (Bass-Bariton), Levon Manukjan (Klavier)

Das Kinder-Instrumental-Ensemble „Die Grillen“ wurde im Jahre 2005 in Sofia gegründet. Die Gruppe besteht aus 8 Kindern. Jeder einzelne spielt ein Nationalinstrument und

übernimmt gleichzeitig eine Gesangsstimme. Oftmaliger Sieger bei diversen Wettbewerben für Volksmusik (z.B. Atene Volksmusikfestival – Griechenland) Ujlana Levit (Sopran) und Präsidentin vom Verein „Mondo Musika“ ist seit vielen Jahren ein großgefeierter Opernstar. Ihre Karriere reicht über zahlreiche Aufführungen und Auftritte als Gilda, Violetta, Lucia di Lamermoor, Liu', Donna Anna, Königin der Nacht u.v.m.

Reservierung 1. Bis 9. Dezember
Mo - Fr 16.30-18.30 Uhr
Tel: 0676/680 29 45;
E-Mail: adventskonzert2009@chello.at

Mondo Musika

Präsentiert

Adventskonzert

Volksmusik & Klassische Musik

Bulgarische Jugend Volksgruppe und Wiener Solisten

Bezirks-Festsaal Wien III
3., Karl Borromäus Platz 3

Donnerstag, 10. Dezember, 2009, 19 Uhr

Eintritt frei

Spende erbeten

Sitzplatzreservierung unter adventskonzert2009@chello.at oder 0676/680 29 45
Tel: Reservierung: 0676/680 29 45, Fax: 16 30 - 18 30 Uhr

Българският Кафе-театър

Представя на

06.12.2009

16:00 часа

комедията
АЛАНГЛЕ
от Юрий Дачев

Schwedenplatz 2/
Laurenzberg 5/1 Stock/Top 9
1010 Wien
За информация:
тел. 0650 8141212 / 01 5485959
Вход: 5 евро

11.12.2009

17.00 Uhr

TopKino, Rahlgasse 1, 1060 Wien

Filmpremiere "ANGEL'S CLUB"

Regie: Tamara Peshterska; Kamera: Andrey Rashev;
Länge: 55 min.

Sprache: Bulgarisch; Untertitel: Englisch

Angel's Club erzählt die Geschichte von einem Menschen, dessen Traum in Erfüllung ging – Angel Tichaliev. Er ist professioneller Musiker und Leader des Karandila Gypsy Brass Orchestra aus Sliven, Bulgarien. Besorgt darüber, dass die Kinder seines Getto-Viertels zur Schule gehen aber trotzdem nicht mal rechnen können, beschließt er, etwas für ihre Zukunft zu tun. Im Jahr 2007 nimmt er sich 14 Kinder aus dem Roma-Getto namens "Nadezhda" (Hoffnung) an und lehrt sie Musik. Das daraus entstehende Orchester tauft er auf: Karandila Junior.

In den letzten 2 Jahren steckt sie Angel mit seiner Liebe zur Musik an und dem Traum, der nun auch in den

Augen der Kinder leuchtet: professionelle Musiker zu werden.

Einerseits erzählt der Film die Lebensgeschichte von Angel Tichaliev, andererseits von der Verwirklichung eines Traums, der ersten Auslandstournee des Junior-Orchesters, und zwar nach Wien zum Festival Balkan Fever.

Wie lang ist der Weg vom Zigeunergetto bis zur Musikhauptstadt der Welt – Wien? Die Filmemacher sind der Meinung, dass es weit mehr als 1400 Kilometer sind.

Im Film kommen auch berühmte Kollegen von Karandila Junior zu Wort, wie Milcho Leviev, Celia Mara oder Big John.

Advent- und Weihnachtsmärkte in Wien 2009

WIENER CHRISTKINDLMARKT

Rathausplatz 1010 Wien
14. 11. - 24. 12.09 täglich geöffnet, So-Do
10:00 - 21:30 Uhr, Fr-Sa 10-22 Uhr.

MARKT

vor der Karlskirche (Karlsplatz)
20.11 - 23.12.09, täglich 12.00 - 20.00 Uhr

& WEIHNACHTSMARKT SCHLOSS SCHÖNBRUNN

1130 Wien, 21.11. - 26.12.09
täglich 10.00-21.00 Uhr,
24.12.09 10-16:00 Uhr, 25.12.
& 26.12.2009 10-18:00 Uhr

ALTWIENER CHRISTKINDLMARKT

Freying 1010 Wien
20.11. - 23.12.09 10-21 Uhr; *Adventmusik-*
programm: ab 28.11.09 jeweils um 16.30 Uhr;
Kinderprogramm (Kasperltheater): ab
31.11.09 (Mo. bis Fr.) jeweils 10.00 Uhr;
Kunsthandwerkspräsentationen: an den
Wochenenden jeweils 11.00 bis 16.00 Uhr

WEIHNACHTSMARKT AM SPITTELBERG

1070 Wien, 14.11. - 23.12.2009 Mo-Fr 14.00-
21.00 Uhr, Sa, So & Ftg. 10.00-21.00 Uhr

ADVENTMARKT: ALTES AKH

Universitätscampus, Alserstr. / Spitalg. 1090
Wien 14.11. - 24.12.09 Mo-Fr 14-22 Uhr
Sa, So: 11-22 Uhr, 24.12.2009: 11-15 Uhr

WEIHNACHTSMARKT BEIM SCHLOSS WILHELMINENBERG

1160 Wien, Savoyenstrasse 1, 20.11.-23.12.09
14-21 Uhr

WEIHNACHTSMARKT IM TÜRKENSCHANZPARK

Peter Jordan Strasse/Ecke Dänenstrasse 1180
Wien 21.11. - 24.12.09, 12:00 - 21:00 Uhr

WEIHNACHTSDORF MARIA THERESIEN-PLATZ

Burgring (direkt zwischen dem Kunsthisto-
rischen- und Naturhistorischen Museum,
1. Bezirk Wien. 18.11. - 24.12.09 10-22 Uhr
(24.12.2008 11-15 Uhr)

WEIHNACHTSDORF VOR DEM SCHLOSS BELVEDERE

1030 Wien, 20.11.
- 24.12.09 täglich: 11-
21 Uhr, 24.12.09 von
11-15 Uhr

ADVENTMARKT AM LEMONIBERG

1140 Wien Baumgartner Höhe 1,
27.11. - 20.12.09
immer Fr. bis So. 14 - 19 Uhr

KUNSTHANDWERKSMARKT /ADVENT-

KULTURMARKT-

vib

Vienna
International
Busterminal
BLAGUSS

Werbung

"Награди за успешите деца на България"

Проект „Награди за успешите деца на България“ на Фондация „Димитър Бербатов“ търси талантливи деца в областта на изкуствата, науката и спорта. Номинирани могат да бъдат всички ученици, отличени с награди за 2009 година. За деца от български училища извън България има отделни класирани и награди. Срокът за номиниране е 31.12. 2009. За повече информация: <http://dberbatov.org>

VIB: Öffnungszeiten täglich 6:30 - 21:00
1030 Wien, Erdbergstrasse 200 A, Tel. 01 - 798 29 00 - 0*

AKTION verlängert!

Buchungszeitraum: 01.10.2009 - 14.12.2009
für Reisezeitraum: 15.12.2009 - 10.01.2010 - ALLE PREISE - 10%!
z.B.: Wien-Sofia NUR € 55 (statt € 61) bzw. Wien-Sofia-Wien NUR € 88 (statt € 98)

Achtung!

Buchungszeitraum = Reisezeitraum
15.12.2009 - 10.01.2010 - ALLE PREISE + 10%!

Ausnahmen für Stammkunden

AIR KONA www.airkona.com
информация и резервация:
ВИЕНА-СОФИЯ, тел: 0035 1/798290021
Замбулге, Луня, Франс-Лафна
тел: 0035-676 5533 451
СОФИЯ-ВИЕНА, тел: 00353 2/771 11 11

Акцент от предстоящия брой

17 ноември 2009: По инициатива на Българската културно-просветна организация „Св. Кирил и Методий“ на посещение във Виена бе проф. Божидар Димитров, който е първият министър, отговарящ за българите в чужбина. Той се срещна с представители на българската диаспора в Австрия, посети Военноисторическия музей, българската църква „Св. Иван Рилски“ и Българо-австрийското училище за занимания в свободното време „Св. Кирил и Методий“ във Виена. По-късно в БКИ „Дом Витгенщайн“ министър Димитров изнесе беседа на тема „Произход и религия на българите“.

За проблемите на българите в Австрия, за това колко са важни емигрантите за българската икономика, за корените на ниското българско самочувствие с проф. Димитров разговаря екипът на списание „Българите в Австрия“. Целият разговор може да прочетете в първия брой на списанието за 2010г.

Българите в Австрия

Как да се абонира за списанието?
годишен абонамент от 9 евро
Банкова сметка:
Kulturverein - Bulgaren in Österreich,
Erste Bank, PLZ 20111,
Kontonr. 28714074000)
Ако правите превода електронно с e-banking:
- в полето **Verwendungszweck** напишете
Abonnement.
- в полето допълнителен текст (**Zusatztext**)
напишете **ИМЕТО и АДРЕСА** си.

Wie ist die Zeitschrift zu abonnieren?
Jahresabonnement kostet € 9,-
Konto:
Kulturverein - Bulgaren in Österreich,
Erste Bank, PLZ 20111,
Kontonr. 28714074000).
- im Feld „**Verwendungszweck**“ schreiben Sie
bitte **Abonnement** und
- im Feld „**Zusatztext**“ geben Sie Ihren **Namen**
und **Adresse** bekannt.

Информация за предстоящи събития, получена след отпечатване на броя, се публикува на интернет-страницата ни www.bulgaren.org в меню **НОВИНИ**

Ereignisse, die nach Redaktionsschluß eingelangt sind, werden auf unserer Internet Seite www.bulgaren.org unter **NEUIGKEITEN** veröffentlicht.

Нашата банкова сметка е:
Unsere Bankverbindung lautet:
Kulturverein Bulgaren in Österreich
Erste Bank, PLZ 20111;
Kontonr. 28714074000
IBAN: AT662011128714074000
BIC: GIBAATWW

Mag. Zlatka Bojtcheva
GERICHTS- UND
KONFERENZDOLMETSCHERIN
Bulgarisch, Russisch, Italienisch
Pilgramgasse 11, 1050 Wien
Mobil: 0664/355 72 62
e-mail: zlatka_bojtcheva@hotmail.com

Mag. Vessela Makoschitz
ALLGEMEIN BEEIDETER GERICHTS-
DOLMETSCHER FÜR BULGARISCH
Tel.: 0664 4126725, Fax: 01 5852068
eMail: Vessela.Makoschitz@chello.at
1060 Wien, Luftbadgasse 11/1

Mag. Hristina Wolfsbauer
GERICHTSDOLMETSCH UND
ÜBERSETZERIN FÜR BULGARISCH
Heinestr. 24-28/3/29, 1020 Wien
Tel: 01/212 53 80, Mobil: 0676/4987360
Fax: 01/219 78 04

Mag. Dora Ivanova
GERICHTSDOLMETSCHERIN
BULGARISCH UND RUSSISCH
Margaretenstr. 21/1/4, 1040 Wien
Tel.: 01/586 63 34; 0676 421 39 10
Fax: 01/586 22 69
dora.ivanova@chello.at
<http://dora.ivanova.at>

DI Mariana Erdödy-Kalinova
ÜBERSETZERIN für BULGARISCH
Stanislausgasse 9/21, 1030 Wien 0699
12600955 kalinova@gmx.net

Важни адреси

Посолство на Р. България
8 Schwindgasse, A-1040 Wien
Tel: (+43 1) 505 31 13,
www.bulgaria.bg

Бълг. култ. институт
"Дом Витгенщайн"
Parkgasse 18, A-1030 Wien
Tel: +43 1/713 3164,
www.haus-wittgenstein.at

Българо-австрийско училище за
занимания в свободното време
"Св. Св. Кирил и Методий"
1040 Виена, Кюнплац 7/10
Tel: +43 699 818 44 088,
www.bulgarische-schule.at

ШИВАШКИ УСЛУГИ ÄNDERUNGSSCHNEIDEREI

„Zhulieta Reiter“
Бързи и качествени поправки на
панталони, поли, сака, якета и др.
Изгодни цени!
Gumpendorfer Str./Lehar Gasse 17
(срещу Cafe Sperl), 1060 Wien
Жулиета Райтер
Tel: 0676 363 96 50

COMPUTERREPARATUR

Schnell und günstig
Tel: 0650/3387652

VERMÖGENSVERATERIN

bei Wüstenrot. Кредити за жилища и
ремонт – изгодна лихва, компетентно
обслужване.
Тел: 0699/18031985,
anna.assenova@chello.at

АВТОДИАГНОСТИКА И ТУНИНГ

на автомобили след 1998г.
Autodiagnose und Tuning für PKW
ab Bj 1998.
Tel: 0650 9181991

ТАКСИМЕТРОВИ УСЛУГИ

18:00-06:00
VIP-TAXI
Условия и цени - по договаряне
Tel: 0676/3923243

NK-BUCHHALTUNGS OG

Firmengründung, Buchhaltung,
Lohnverrechnung, Jahresabschluss.
Wir sprechen Ihre Sprache: Bulgarisch,
Serbisch, Russisch, Deutsch.
01/971 30 28 od. 0676/ 360 23 18 u.
0650/72 72 220

SICHERHEIT ZU GÜNSTIGEN PREISEN

MAUER locking systems TÜV-CERT
• Hoch-Sicherheits-Zylinder MAUER
LOGO® (секретни ключалки с патентован
профил)
• Balkenschlösser für ein- und
zweiflügelige Türen
Lehar Gasse 17, 1060 Wien,
Tel: 0676/3037178

www.bulgaren.org

НОВ
ДИЗАЙН

NEUES
Design

НОВО

вече може да сваляте старите броеве на списанието, като PDF документ от меню АРХИВ

АКТУАЛНО

новините от живота на общността ще намерите на заглавната страница!

NEU

ab sofort haben Sie die Möglichkeit die alten Ausgaben als PDF Dokument unter ARCHIV herunterzuladen

AKTUELL

die Berichte über die Aktivitäten unserer Community finden Sie direkt auf der Anfangsseite!

Годишен абонамент - 9€

Преведете сумата от 9 евро на посочената банкова сметка (Kulturverein - Bulgaren in Österreich, Erste Bank, PLZ 20111, Kontonr. 28714074000), като в полето "Verwendungszweck" напишете **Абонамент**, а в допълнителен текст - **името** и **адреса** си.

Единична цена: 2€
може да закупите от:

Teleconcept Trade Agency Ges.m.b.H
Margaretenstraße 8, 1040 Wien

Jahresabonnement - 9 €

Überweisen Sie die Summe von 9 € an das Konto (Kulturverein - Bulgaren in Österreich, Erste Bank, PLZ 20111, Kontonr. 28714074000). Im Feld „Verwendungszweck“ schreiben Sie bitte **Abonnement** und im Feld „Zusatztext“ geben Sie Ihren **Namen** und **Adresse** bekannt.

Einzelpreis: 2€
Sie können kaufen bei:

Teleconcept Trade Agency Ges.m.b.H
Margaretenstraße 8, 1040 Wien